

لهو باره‌یه‌وه ده‌ستی پی‌گه‌بشتووه، کۆی‌کردۆته‌وه‌و له‌پیشه‌کی چاپی دووم دا هم‌موری خستۆته‌روو، به‌شیکێ له‌وقسانه پیکهاتووه‌که له‌سه‌ر زمانی خه‌لکی همه‌دان و ناوچه‌که‌دایه‌و هر له‌کۆنه‌وه ده‌ماوده‌م هاتووه‌و گه‌لی له‌باره‌ی باباوه و تراوه‌و سه‌ده‌ها سالی به‌سه‌ردا تیه‌ربه‌وه تا گه‌بشتووه به‌ئیمه، گومان له‌وه‌دا نه‌یه‌ گه‌لی گۆرانی به‌سه‌ردا هاتووه‌و هه‌ندیکیشی شیویه‌کی نه‌فسانه‌یی گرتۆته‌خۆی و نه‌مه‌شتیکی ئاسایی‌یه‌و نه‌وه‌ی ده‌ماوده‌م بی‌گینه‌وه‌و له‌سه‌رده‌می خۆی‌دا به‌وردی نه‌نووسرینه‌وه، که‌م و زۆر نه‌و جوژه‌گۆرانه‌ی به‌سه‌ردا دیت، هه‌رچۆنی بیت ئیمه‌ ده‌توانین تا راده‌یه‌ک هه‌ندی شتمان ده‌ستگیریی له‌م ده‌نگ و باسانه، چونکه‌ نه‌و قسانه‌ هم‌موری له‌خۆیه‌وه نه‌وتراوه، به‌لکو گه‌لی ره‌گ و ریشه‌ی دوورو قوولیان هه‌یه‌ که‌ له‌وانه‌یه‌ هه‌ندی شتی گزنگمان بو‌ده‌ربخاوه‌و گه‌لی لایه‌نی تاریک و لیلمان بو‌روون بکاته‌وه. به‌شیکێ تری له‌هه‌ندی سه‌رچاوه‌ی نووسراوه‌وه وه‌رگیراوه، هه‌رچه‌نده‌ جیاوازی له‌ نێوانیان دا هه‌یه‌ به‌لام که‌م و زۆر نزیکمان ده‌کاته‌وه له‌ راستی و شتیکمان ده‌ستگیر ده‌کات.

پیشه‌کی ناوبراوم خوینده‌وه‌و دوا‌ی نه‌وه ده‌ستم کرد به‌ وه‌رگیرانی بو‌سه‌ر زمانی‌کوردی، که‌ له‌چه‌ند به‌شیک

پیک هاتووه‌و هه‌ر به‌شهی هینی به‌کیکه‌و له‌کوتایی‌دا ناوی نووسه‌ره‌که‌ی نووسراوه. نه‌و چوارینه‌ی که‌ له‌پیشه‌کی ناوبراودا هاتوون خستوومنه‌ته‌سه‌ر رینووسی نه‌مۆی کوردی و نه‌و وشانه‌ی که‌ لای‌خۆمان به‌کارناهینرین، له‌په‌راویزدا واتاکانیانم نووسیه‌وه‌و دوا‌ی نه‌وه به‌کورتی لیکم داونه‌ته‌وه، ته‌نها چوارینه‌ی (موآن بحرم که‌ در ظرف آمدستم...) م وه‌کو خۆی نووسیه‌ته‌وه، چونکه‌ (میرزا مهدی خان کوکب) له‌سه‌ر هه‌مان رینووسی کۆنی خۆی، به‌حسابی نه‌بجهدی و به‌شیویه‌کی تابه‌تی به‌خۆی، سالی له‌دایک بوونی بابای دۆزیوه‌ته‌وه، که‌ له‌په‌راویزدا منیش بیرورای خۆم له‌و باره‌یه‌وه ده‌ربه‌یه‌وه. نه‌و که‌سه‌ناسراوانه‌ی که‌ هه‌ندی سه‌رچاوه‌ به‌هاوچه‌رخێ بابای داناون و سالی له‌دایک بوون و مردنیان، یا سه‌رده‌مه‌که‌یانی دیاری نه‌کردووه، له‌په‌راویزدا به‌کورتی سال یا سه‌رده‌مه‌کانیانم پشان داوه، وه‌یا هه‌رشتی که‌ پیوستی به‌

بابا تاهیری له‌مه‌رانی

● د. محمد نوری عارف ● کولێجی ته‌ده‌بیات زانکۆی سه‌لاحه‌دین

دیوانی بابا تاهیری همه‌دانی، که‌ به‌عوربان ناسراو چاپی به‌که‌می له‌سالی 1902 له‌هه‌ندێن چاپ کرابوو، له‌لایه‌ن (عه‌لی راستگۆ) وه‌ئاماده‌کراو بو‌جاری دووم به‌سه‌رمایه‌ی ئیتیشاراتی ته‌سه‌کنده‌ری، له‌قه‌واره‌یه‌کی 12سم x 17سم چاپ کرابه‌وه‌و پشه‌کی‌یه‌کی سی (30) لاپه‌ره‌یی بو‌نووسراوه‌وه که‌ له‌کۆمه‌له‌ بیروراو بو‌جوونیک پیکهاتووه‌و له‌لایه‌ن چه‌ند زانابه‌کی رۆژه‌لاتی و رۆژئاوایی‌یه‌وه، نه‌وه‌ی که‌ عه‌لی راستگۆ

روونکردنه و بووبی به گونیره ی بوچوونی خوم و بهینی نه و سرچساوانه ی که دهستم پییان گه پشته ووه له پراویزدا پیشانم داون، بهلام هندی له و ناوانه ی که هاتوون، وهکو ناوی که سان و شوین و ناوی هندی سرچاوه که کوردی نین، به همان رینوس نووسیومن و وهکو خوی خستومنه نه پروو.

لهم کاره دا پنیوستم به هندی سرچاوه بوو، بهلام دهستم نه کهوت و هندی سرچاوه ی که له پیشه کی ناوبراودا هاتوون ژماری لاپره کانیا نیشان نه دراوه و منیش دهستم پییان نه گه یشت تا نه و هنده کم و کووریانه ساغ بکه موه.

نهم کاره که بنچینه که ی پیشه کی ناوبراوه، من وهرم گیراوه ته سر کوردی و پراویزم بو داناهه. له نه نجام دا نه وه ی که له باری بابا تاهیره وه بوم ده رکه وتوه خستومه ته پروو. وا لیره دا پیشه شتانی ده کم: -

به ناوی یه زدانی پاک ژبانی بابا تاهیری عوریا ن

شاعیر نزیکه ی هشت سهد (800) ساله جوانی و ته روبراوه یی هونراوه کانی خوی پاراستوه و له پستی پرده ی نهم رۆژگاره دورو دریزه وه دلی زانایان و سرجه می مهردمی به ره و خوی راکیشاوه، به داخه وه میژووی ژبانی به ته و اوای روشن نی یه، چونکه بابا تاهیر په یوندیه کی نه وتوی به جیهانه وه نه بووه و رهندیکی بار سووک و بی جیگابوه، وهکو خوی نه لی:

موشان ریندم که نامم بی قله ندهر

نه خون دیره نه مون دیره نه له شکر

چو روزنایه دبگردهم گیردی گیتی

چوشه و نایه د به خستی وانه هم سر⁽¹⁾

میژویش گونی ناداته نه و که سانه ی که بی شوین و لانه و پستی خویشی له باری یادکردنه وه ی نه وه سووک کردوه. له وانه یه که بیشلین بویه میژوو بابا تاهیری

خستوته پشت گونی چونکه نه قه سیده یه کی پیا هلدانی له ناو شاعیره کان دا هوندوته وه، نه دیوانیکی گه وهره ی دلداری داناهه، نه به شان و باهروی پاشایه کی گه وهره دا هدی داوه. ئیتر میژوو چ بایه خیک ده دا به که سیککی وا. ئایا نهم شاعیره پروته له بی شوین و ری یه چ جوړه کارتیکردنیککی له هونراوه کانی دا په نهان کردوه، که له گه ل نه و هموو گرنگی بی نه دانه ی دا هیشتا هونراوه کانی له بیرو هوشی مهردم دا نه قشی به ستوه، نه وانه یی که له گه ل نه ودا هاو زمان و هاو نیشتمان نین چیژیککی زور له هونراوه کانی ده بین و وه ریا ن گیراوه بوسه زمانه کانیا ن. سوزی دهروونی نهم شاعیره به جوړی کاری کردوته دلی هندی که س و به شیوه یه که سرمهستی قسه کانی بوون، که هیچ شتی بیجگه له همان هونراوه ناتوانی خوماریان بشکینی و نهم جوړه که سانه ماوه یه که جوش و خروش و تینی خوشه ویستی له دهروونیان دا په یدا بووه که نه یان تانیه نه و به سر هاته به هوی وشه وه ده ربرن و هیزی قسه کردن به رامبر به هسته کانیا ن کال و کرچ و ناچیزه، بابا تاهیر به سه رها ت و هسته کانی نه و که سانه به زمانیکی تایه تی به خوی دهرده بری و سازی نه و به تاری دلی نه وانه کوک ده کرنی، ههرکاتی بابا تاهیر ئاوازیکی لی بدا، تاری دلی نه وانه ده که ویته له رزه و ههرکاتی بابا تاهیر ئاوازی بخونی، له تینی ئاره زوو و شادی ده یان خاته ناله و ههروه ها دلشیا ن ده که ویته سه ماو خوشی، خو نه گه ر بابا تاهیر بلی:

نهوای ناله غه صی نه ندوته ذوونوو

عیاری قه لب و خالیص بووته ذوو نوو

بووره سووته دلوون گیردی هم ئاییم

که قه دری سووته دل دلسووته ذوو نوو⁽²⁾

نهمان شادو دلخوش دهن، چونکه هاوده میکیا ن بو خویان دوزیه ته وه و ئاره زویه کی زوریان هیه که نهم دلسووتاهه بتوانی نه و داخوازیانه ی که له دهروونیان دایه

ناتوانن له دهربرينيان دا پيان بلی، ثوانه له حاله تیک دا بوون یان هیشتا له هه مان حاله تدان که بهره وامن له سهر گریان و پیکه نین، دهردیان هیه و دهرمانیان ناوی و دهرسووتین و به لام خوشنودن، بابا تاهیر حاله تی ثوانه بهم جوړه باس ده کات:

دلهم نهز سووزی عیشق گیزوویژه
 موژه بهرهم زهنم سهیلابه ریژه
 دلی عاشق میثالی چووبی تهر بی
 سهری سووژه سهری خوونابه ریژه⁽³⁾

ثو که سه گومبووانه خویان ده دوزنه وه وه کوبی لانه و بی په نایه که غزنه یه که بدوزینه وه، یان تینوویه که کانی یه که بیینی تیر بابا تاهیر بهره لانا که و ههرکاتی بابا تاهیر بهم شیویه خوی بهوان دهناسینی:

من ثان به حرم که دهرظرف نامه دهستم
 من ثان نوقطه که بهرحرف نامه دهستم

به ههر تلفی قهددی بهرئایه دا
 تلف قهددم که دهرتلف نامه دهستم
 ثم خویشان دان و خویه لارستی یه لای ثوان سهر نی یه و دهرانن که ثو، هه موو حاله ته کانی دهروونیانن له یه که چوارینه دا خستوته روو و وه کو نوقته که شیویه کانی تپ له شیویه نهینی و داپوشراوی ده هیئته دهره وه، تنگو چله مه کانیانی جی به جی کردوه، نه گهر چی بهم مو عجیزه یه خوی گه یاندوته پایه ی گهره کانی ثاینی زهرده شتی، که گوایا له سهره تای ههر هزار سالی یه کی لهوانه خوی دهرده خات، ثوا ریگیای زیاده رهوی نه گرتوته بهر، به لام دهبی ثوه بزاینن، مه بهستی ثم ههزار ساله لای بابا تاهیر چ کاتی بووه و سال به گویره ی بیري ثو چ ماوه یه که بووه له زه مان، ثم جوړه که سانه هوگری ثم شاعیره رووته له دهن و کاتی که ده بیستین دهلی:

موو که سهر دهر بیابونم شهوو رووز
 سریشک نهز دیده باروو نم شهوو رووز
 نه تهو دیرهم نه جایم میکه رهد دهر د
 هه می ذوونم که نالوونم شهوو رووز⁽⁴⁾

هه مان ههست له خویان دا دهبینن، ورده ورده، به راده یه که شاره زای بابا تاهیر و هونراوه و زارواوه کانی دهن که هیچ قسه یه که وه کو قسه کانی بابا تاهیر کاریان تی ناکات. هونراوه کانی بابا تاهیر وه کوزمانی ثاسلی ثه مری ناونجه که ی خوی نی یه، له چاپه جیا جیا کانی دا، ثه ونده گوړانی به سهر دا هاتووه، که به دهست هیئانی ثه صله که ی گهلی سهخته. ماوه یه که، که بو دوزینه وه ی ثم راستی یه و به دهست هیئانی نوسخه یه کی نریک له راستی یه وه خهریکم، تا له نه نجام دا کتییکم په یدا کرد که تیدوهر د هیرن ثالن = Edward Heron Allen له م باره یه وه داین اووه کردوویه تی به چوار به شهوه:

بهشی یه که م: پیشه کی یه کی ته واوه که دانه ری کتیبه که به یارمه تی چند روژه هلات ناسیکه وه نووسیونتی و له ههر

لایه که شتیکی به دهست هیئانی له باره ی بابا تاهیره وه له پیشه کی یه که ی دا خستوویه تی به پیش چاو. بهشی دووهم: وه رگیپانی هونراوه کانی بابا تاهیره که خاتو نیلیزه بیئت کیوتیس بریتن = Elizabeth Cutis bernton به هونراوه کردوویه تی به نیگلیزی.

بهشی سی یه م: هونراوه کانی بابا تاهیره که دانه ری کتیبه که شش نوسخه ی به دهست هیئاوه و یه کیکیان که له لای ثو له هه موویان باشر بووه کردوویه تی به بنچینه ی کتیبه که ی و له گه ل نوسخه کانی تر دا به راوردی کردوه و جیاوازی ههر شش نوسخه که ی له ژیر ههر چوارینه یه که دا نووسیوه ههر وشه یه که که له گه ل زمانی فارسی ثه مړودا به رامبر نه بووه وه کو: (سوجم = سووجه م) که ثه مړو (سوزم = سووزم) هه و (دیرم = دیرهم) که (دارم = دارم) هه به کورتی لیوه و دوواوه.

به شی چواره: هونراوه کانی بابا تاهیره که (ئیدوهرده هیرن ئالن) به پەخشانی ئینگلیزی و شه به وشه وه ریگیراوه، ئەم کتیبه له سالی 1902 ز له لهندهن چاپ کراوه. دانهری ناوبراو هەر شتیکی که له باره ی بابا تاهیره وه دهست که وتووه، که لکی لی وه گرتووه. به لām له باره ی (تاریخ گزیده حمدالله مستوفی) که بابای به یکی له عاریف و مهشایخه کان داناوه هیچ نه دواوه.

ئیدوهرده هیرن ئالن ده لئی: هەر چه نده چوارینه کانی بابا تاهیر له سەر زمانی خه لکی ناوچه که یه و گه لئی جار چاپ کراوه، به لām له پیشه کی هیچ به کی له و چاپانه دا شتیکی و له باره ی میژووی ژبانی شاعیره وه ده ستگیر نابیی، ته نها (رضا قلی خان هدایت) له (تذکره مجمع الفصحاء) که ده (10) چوارینه ی بابای پیشان داوه، له پیشه کی به کی دا ده لئی: تاهیری عوریانی هه مه دانی ناوی پیروزی بابا تاهیره، له زاناو هه کیم و عاریفه کانی سه رده می خۆی بووه و خوا هونی که رامات و پایه ی بلن دبوو، هه ندی که س ئه ویان به هاو چه رخی سولتانه کانی سه لجه و قی داوه ته قه له م، راست نی یه و به لکو ئه و له مه شایخه کۆنه کانه و هاو چه رخی (ده یالیمه) یه و له سالی (410) ی کوچی له پیش (عنصری = عونصری) و (فردوسی = فیردهوسی)⁽⁵⁾ هاوشانه کانی سه رده می ئه وان کوچی دوا یی کردووه و چوارینه ی جوان و ناوه روکی بلندی به زمانی کۆن هه یه و چه ند نامه یه ک له و پیاوه گه وریه ماوه ته وه و زانانیان لیکدانه وه یان له سه ر نووسیوه هه ندی له چوارینه کانی له م کتیبه دا نووسراوه. «جلد اول - مجمع الفصحاء».

ههروه ها (رضا قلی خان) له کتیبی (ریاض العارفین) دا ده لئی:

بابا تاهیر له سالی (410) ی کوچی دا مردووه به م پی یه ناتوانرئی که بابا به هاو چه رخی (عیب القضاة همدانی)⁽¹⁾ یا (خواجه نصیر طوسی)⁽²⁾ دابنری. (رضا قلی خان) له (ریاض العارفین) دا بیست و چوار (24) چوارینه ی بابا تاهیری نووسیوه، به لām نالی که سه رچاوه کانی چین، خو

هه گه ر سالی (410) ی کوچی له باره ی شاعیره هه مه دانی یه وه راست پی ئه و هاو چه رخی فیردهوسی یه و له پیش عومهری خه ییام دا⁽⁶⁾ بووه. ئیدوهرده براون که له ئاماده کردنی ئەم کتیبه دا گه لی یارمه تی به که لکی داوم و له م باره یه وه ده لئی: باسی بابا تاهیرم له کتیبکی کۆن دا دیوه که جینگای بروایه و ناوی (راحة الصدور وآية السرور - تألیف نجم الدین ابوبکر راوندی) یه و بو (سلجوق شاه ابو الفتح کبخسرو) ی نووسیوه له سالی (599 یا 600) ی کوچی داو ئه و نوسخه یه ی ئیدوهرده براون بینویتی له سالی (635) ی کوچی دا نووسراوه، له بئهر ئه وه ی ئه و کتیبه جینگای باوه ره، ئیدوهرده براون ئه وه ی نه قل کردووه و منیش لیره دا باسی ده که م: ئەم کتیبه له سالی 1921 زدا له که مبریچ چاپ کراوه و منیش ئه و قسانه ی که باس کرا له و چاپه وه وهرم گرتووه که ئەمه یه: -

بیستم کاتی که سولتان (طغرل = توغرول) به گ هاته هه مه دانه وه، سی که س له وه لی یه کان که (بابا تاهیر و بابا جه عفهرو شیخ حمشاد کوهکی) بوون، لای ده روازه ی هه مه دان پی ده لئین (خضرس) راوه ستابوون و سولتان که چاوی به مانه که وت سواره کانی له شکره که ی راگرت و دابه زی و له گه ل (ابو نصر اسکندری) ی وه زیر هاته لایان و ده ستیانی ماچ کرد، بابا تاهیر که له روا له ت دا له دلداریکی سه ر لیشیواو ده چوو، پی وت:

ئهی تورک، چی ده که ی له گه ل خه لکی خودادا؟

سولتان وتی:

ئه وه ی که تو ده فه رمووی، بابا وتی: ئه وه بکه که خوا ده فه رموی، ئایه تی (ان الله یامر بالعدل والاحسان). سولتان گریا و وتی: وا ده که م. بابا ده ستی گرت و وتی: ئایا ئەمه ت له من قبوول کرد؟ سولتان وتی: به لئی. سه ره مه سینه یه کی شکاو، که سآله ها بابا ده ستنوژی پی گرتبوو، له په نجه یا بوو، ده ری هینا و کردیه په نجه ی سولتان و وتی: به م شیویه مه مله که تی جیهانم کرده ده ستت و تویش دادپه روهر به، ئیتیر دوا ی ئه وه سولتان

همیشه نهمی له دوعا خویندن دا بی بوو، کاتی که جهنگی بگردایه نهمی ده کرده پهنجی. ئیدوورد براون ده لی:

من واگومان ده کم، نهم به لگه یه کی به جی یه که نهمی بی نیاز کردوه له کتیبه کی (رضا قلی خان) نهم به لگه یه بیرووی جیاوازی سرده می ژبانی بابا تاهیری ساغ کردوتهوه.

هونراوه کانی بابا تاهیر که له سالی 1267 کوچی دا چاپ کراوه ههروه ها، له 1308 کوچی له (بومبهی) و 1274 و 1301 کوچی له تاران دا، له گه ل مونا جاتنامه کی (خواجه عبدالله انصاری) له (بومبهی) هیچ پیشه کی یه کیان بو نه نووسراوه بیست و پنج (25) چوارینه ی بابا تاهیری نووسیوه ده لی: عوریان، ناوی بابا تاهیره، دیوانه یه که له هه مه دان و ژیری که له هه مه دان. له هه نندی کتیب دا ناوبراوه و رهوشیشی له ناو صوفی یه کان دا ناوبانگی ده رکردوه و دلداریکی شهیدایه و جوش و سوز له هونراوه کانی دا ناشکرایه و هونراوه کانی به زمانی راجی بووه. [راجی: واته رازی که تپی «ز» بووه به «ج» بابا تاهیر له باتی سووزم ده لی سووجه م، زمانی راجی یا رازی زمانیکه به قسه ی کتیبی (ریاض العارفین) له و سرده مه دا خه لکی «ره ی» و «دینه وهر» قسه یان بی کردوه. راج یا راز واته ره ی یه کی له شاعیره کانی تر که ناوی (خواجه کمال الدین بندار رازی) یه هاوچه رخی (مجد الدوله دیلمی) یه و له پیش سرده می بابا تاهیردا بووه و هه نندی هونراوه ی هه یه که زمانه کی وه کوزمانی بابا تاهیره. دانهری کتیبی (مجمع الفصحاء - جلد اول)، ده لی: به ندار هونراوه ی ناوبراوی به زمانی رازی وتووه و زمانی بابا تاهیر جیاوازه له گه ل زمانی رازی. «وحید»].

«کاپتن چارلز کیمبولد Captain Charles Kembald» ی ئینگلیزی نه و ده نگ و باسه ی که دم به دم و وه چه له دوی وه چه له باری بابا تاهیره وه گنراویانه ته وه، نووسیوتیه وه که نهمیه:

بابا تاهیر نه خوینده وارنکی دارفروش بووه و خووی به وه وه گرتوه که هه موو رژی برات بو قوتابخانه و گوی بداته نه وه دهرسانه ی که قوتابیان ده یخوینن، به لام قوتابیان گالته یان بی ده کرد، رژی زوری له خووی کردو وتی: من سرم له وه سورماوه که چون نه و دهرسه ی که نهم قوتابیانه ده یخوینن فیری ده بن و دوی رژی له و بابه ته وه قسه ده که ن. نه و که سه ی که بابا تاهیر نهم پرسپاره ی لی کردبوو وه لامی دایه وه وتی: نهم کاره زور سخت نی یه و نه و هه موو قوتابیانه ی که ده یانینی هه موو رژی دینه کوری دهرسه وه، له نیوه ی شه ودا یه که یه که خویمان پروت ده که نه وه و خویمان ده خه نه ناو حه وزی قوتابخانه وه و یه کجار که سرده که ن به ناو ناودا نه و هه موو دهرسانه ی که به رژی خویندوویانه فیری ده بن. بابا تاهیر، باوهری به م قسه یه کرد، کاتی که شه و داها ت به گویره ی قسه ی نه و که سه ره فتاری کردو نهمیش له یه کی له شه وه کانی ساردی زستان دا بوو، بابا تاهیر کاتی نهم کاره ی نه نجام دا گری ناگری له ناسمان ده رکه وت و دوی نه وه خووی کرد به ده می بابادا، که رژی بووه وه، چو بو قوتابخانه و که وته باسی بابه ته کانی فه لسه فه و هه موویانی به زاند، قوتابیانش به هوی نهم دیارده یه وه پرسپاریان لی ده کرد، بابا تاهیر وتی: نه و کاره ی که نیوه ده یکه ن بو فیربوونی دهرس، منیش نه وه م کردوه وه، دوی نه وه مه سه له ی شه وی بو گنرانه وه که له باتی رویشتن بو قوتابخانه، چل جار سه ری کردوه به ناو ناودا و نجا وتی: «امسیت کردیا و اصبحت عربیا» ئیتر له پاش نه وه جو ره تین و جوشنی که وته گیانیه وه، به جو رنی که که س نه ی ده توانی له نزیکی یه وه خووی رابگری و دوی نه وه، نه ده رویشتن بو قوتابخانه و روژگاری له چیاو دارستانه کان ده برده سر.

مستهر بلوشیت له پاریس، دکتور رس له له نندن، مستهر براون له که مبریح و مستهر ئلیس له بریتش میزیوم، نهم زه حمه ته یان فرموو، که سه رچاوه ی ژبانی نهم شاعیره م پیشان بده ن و له گه ل نه وه ش دا مستهر

بلوئیت - Mr. Blochet - ناک اداری مردم له نوسخه بی ژماره 195 که له نامه خانهدی سیلی پاریس دایه و ناوی «کلمات القصار»، زاراوهی سوئی یانه یه له پیشه کی یه دنی دا بابا تاهیری داناهه بده انده ری کتیه و کومان له وه دهری ده یه کی بیت له و نامانه کی که «رضا قلیخان» له «مجسع الفصحاء» دهستی بو راکشاوه.

محمود عرفان

بابا تاهیر

گوری بابا تاهیر ده که ویته رۆژناوای قهراغی شازی همه مدان، له گهره کیک که به «بن بازار» ناسراوه که وتوته سرگردیک، که نریکه ی پینج (5) گهز بهرزه، له ناوچه کی تیمام زاده (حارث بن علی)، ثم گرده دیمه نیکی زور دلرفینی هیه، له لایه که وه لووتکه و زنجیره شاخه کانی نه لوه ند به رامبه ریتی و له لایه کی تره وه نه زه ویانه کی که له هاوین دا ده کترین به کشتوه کال و سه وزه وات، به رامبه به نارامگاکه کی، خانوویه کی بچوکی چند ژووری هیه، به دریزایی و پانی (15) گهزیک و بهرزی چوارگه زو نیو (4, 5) و له تهنیشت گوره که ی باباوه، گوری دایه نه که ی و گوری (حاجی میرزا علیقلی کوثری) ه، که له سوئی یه به ناوبانگه کانی همه مدانه و کوری (حاج ملارضا) یه که خاوه نی ته فسیری (در النظیم ومفتاح النبوة) یه. نه به شهی که نارامگای بابا تاهیری تیدایه، له چند ژووریک پیک هاتوه و به زوری بووه به شونی چهرس و⁽⁹⁾ به نگ، نه و ناوه یان پس کردوه و دانیش توانی نه و ناوچه یان بیزارو وهرس کردوه، گوره که ی بابا همه سو رۆژانی هفتسه و به تایه تی شهوانی هه ینی بووه به زیاره تگای مردمی سوئی مه شره بی شاره که.⁽¹⁰⁾

نه و قسه به ناوبانگانه کی که له همه مدان و له باره ی باباوه ده یگیرنه وه: -

1 - ده گپرنه وه که بابا له سه ره تاوه چوته قوتابخانه کی گهره ی همه مدان و قوتابیانی دیوه که به یه که وه سه ره گرمی

فسه و باسی زانسته کی بوون و نه ویش له و باره یه وه ناره زوویه کی په یه اکر دووه و خوی خه ریک کردوه به حیویندن ماندووی ده کاو به شیوه یه کی ساده و دلکی پاکه وه له یه کی له قوتابییه کانی ده پرسی: تو چیت کردوه که وای فیری نه م همه مو زانیاری و هونه رانه بووی؟ نه ویش به گالته وه ده ست بو حه وزی قوتابخانه که راده کیشی و ده لی: نیمه له ناو نه م حه وزه دا خومان شتووه و نه م زانسته مان پی به خشراوه. له و کاته دا همه مدان زور ساردبوو، حه وزی قوتابخانه که به نه ستوری چند گریه ک به سببووی، بابا له پاش بیستی ثم قسه یه بریاری دا که به هر کوشتیکی سهخت بی، ده بی بی به حه وزه که دا خوی بشوات.

دو سه عاتیکی مابوو بو به یانی، قوتابییه کان هینشتا له خودا بوون نه م له خه و هه لساو سه هۆله کانی شکانده و خوی کرد به قوتابی و هاته دهره وه، زوری سه رمابوو، هر چونی بوو خوی گه یانده ژوره وه و ده رگاکه ی له سه ر خوی داخست و که رۆژ بووه وه بابایان بینی به دم پیکه نینه وه ده یوت: (امسیت کردیا و اصبحت عربیا).⁽¹¹⁾

2 - سه رمای همه مدان به و شیوه ی که شاعیریکی عه رب ده لی: (همدان متلفه النفوس ببرها). به راستی به و جزه یه، ده گپرنه وه، بابا له و سه رده مه دا له چیا ی نه لوه ند نیسته چی بوو بوو، گرو جوش و کولی دهر وونی و تینی خوشه ویستی راستی به جوری گرمی کردبوو، که به هر چوار دهریا به نه ندازه ی گهزی به فری تونده بووه وه ناوه که چو بووه ناو زوی و گز و گیای به هاری به هر چوار دهریا روو بوو.

3 - بابا خوشکه زایه کی نه ستیره ناسی هه بوو، کاتی که ده یویست جیگای یه کی له نه ستیره کان بدوزینه وه، سهیری هر کتییکی ده کرد شتیکی ده ستگیر نه ده بوو له و باره یه وه، له بهر خویه وه وتی: باپرۆم ثم ته نگ و چه له مه یه له خالم بپرسم، بو ثم مه به سه سه ره که وته سه ر یاله کانی نه لوه ند، تا گه یسته نه و شونه ی که بابای لی بوو، نه ویش له کاتی که دا بوو که بابا له نریک لووتکه کی شاخه که، له سه ر زه ویه که

لئی که وتیبوو، له حاله تی رازو نیازو سوزو گودازدا بوو، خوشکه زاکی به ههول و کوششیکي زور خوی پلئ گه یاندو کاتی له دوورهه بابای بینی که له سهر دهم لی که وتوووه، شتیکی به خه یال دا هات، تهویش ته مویه، که شه ریعته تی ئیسلام نوستن له سهرده می به شتیکی خراب داناووه، ئایا بوچی خالی من یه کی له و شتانه ی که شهرع به خرابی داناوه ده یکات. بابا خیرا ههستی به بیرکردنه وه که ی تهو کردو هاواری لی هه لساو وتی: تهه له کاتی نوستن دا خرابه و من نه نووستووم، دوی تهوه به پنجه گه وری پی، له سهر زهوی شتیکی دروست کردو وتی: تهه مه به سته که ی تویه و وه ریبگره و برژ. تهو به بی تهوه ی مه به سته که ی خوی ده ربخات تنگ و چه له مه که ی خوی به حه لکراوی ده ست که وت و گه رایه وه.

4 - واده گیزنه وه کاتی که (عین القضاة) ی به ناوبانگی هه مه دانیمان تاوانبار کرد به کفر، سزادرا به سهر برین و لاشه که بیان فریدایه مه میدانی هه مه دان، که ئیستا به مه میدانی زوغال ناسراوه و اتا مه میدانی خه لووز، له کاتیک دا که ته ماشاکه ران، ده وری لاشه که بیان دابوو، بابا له ونوه تپیری و کاتی که تهه ی بینی هاته پیشه وه نووکه پی یه کی له قازی داو وتی: پساوانی خوا بهم جوژه نانوون. (عین القضاة) یه کسه له شوینی خوی راپه ری و سهره براوه که ی خوی خسته بن دهستی و هه لات و کومه لی ته ماشاکه ران له دواوه سهریان ده کرد، تا قازی گه یشته گورستانی گشتی که به (تهه لی قور) به ناوبانگه و له ونی خوی کرد به چالیکي قول داو له چاوون بوو، ئیستاش تهو چاله له هه مه دان دا به (چال عین القضاة) ناسراوه.

5 - حاجی عبدلولوه هاب شوشته ری، که یه کی بوو له شیخ و سو فی یه کانی تهه لی زیکر، کوتایی تهه منی له هه مه دان دا بردبووه سهر. بومی گیزرایه وه وتی: له کوریک دا بابا ناموزگاری ده کردو ئایه تی (وعیدو تخویف) ی ده خونند. له کوتایی کوره که دانیشتون بینان شی ی ته ریه که له گوشه یه کی کوره که په دابوووه، هوی تهه میان له

بابا پرسو و بابایش وتی: یه کی له په ریه کان له کوره که دا بووه، به هوی بیستی تهه قسانه له شهرم دا بوو به ئاوو چوو به ناخی زهوی دا، تهه شی و ته ریه نیشانه ی تواندنه وه ی تهوه.

نووسینه کانی بابا تاهیر:

من تهنها (کلمات قصار) ی تهه م دیوه که (حاجی ملاسلطان علی گنابادی) به فارسی و عهره بی لیکدانه وه ی له سهری نووسیوه، له هونراوه کانی بابا تا ئیستا نوسخه یه کی تهواری پی هه له م ده ست نه که وتوووه تهویشی که وا له بهر ده ست دا به جیگای باوه ر نی یه، له راستی دا زور به ی تهو چوارینانه ی که له دیوانه چاپکراوه کانی بابادا به ناوی تهووه هاتوون هینی تهو نین. من تهه م له بیره، که چه ند چوارینه یه کی کوردی له یه کی له ده ست نووسه کان دا، به ناوی باباوه نووسرابوو (شاطر بیگ محمد) شاعیری به ناوبانگی هه مه دانی ده پوت هینی منه و به ناوی باباوه نووسراوه.

هه مه دان. نووسینی هه مه دانی.

★ ★ ★

بابا تاهیری عوریان هه مه دانی بووه و ریگای ده رویشی و ژبانی ساده ی گرتوته بهر شیوه ی سو فی یه کانه. تهه بوته هوی تهوه ی که گوشه گیر بیت و به په نهانی بژی و له باره ی ژبانی یه وه شتیکی مان بو به چی نه هلی، تهنها تهوه نه بی که له هه ندی کتییی سو فی یه کانه دا، باسیک له باره ی پله ی مه عه وه ی و ری و شوینی ده رویشی و خوا به رستی و بی نیازی تهوه وه هاتوووه، تهوه له باره ی به سهرهات و ژبانی یه وه ناشکرایه. گویا به یه که یشتیکه له گه ل توغروول دا، که یه که مین پاشای سه ل جووقی بووه، له ده ورو به ری سالی (447) کوی له هه مه دان دا، تهه تهوه ده گه به نی، که سهرده می ناوبانگ په یادکردنی بابا له ناوه راستی سده ی پنجه م دا بووه و له وه ده چی که له کوتایی سده ی چوارم دا

له دایک بووې.

بابا تاهیر په کیکه له شاعیره دلداره نازار چه شتووه کان،
ئو هونراوانه ی که وتوویه تی، به لگه ی سوزی دهر وونی
ئوه، ههروه ها چند نامیلکه به کی به عه ره بی و فارسی
داناه که ئه مانن:

(کلمات قصار) به عه ره بی، که بیروباوهری سو فیانه یه
له باره ی زانست و زانیاری و خوا به رستی خوشه ویستی.
ئهمانه ی به رسته ی کورت کورت و کاریگره پیشان داوه،
به شی زوری ناویانگی بابا تاهیر به هوی چوارینه شیرین و
کاریگره سو فی گه ریبه کانی، یه کی له تایه تیبه کانی ئهم
چوارینه نه ویه، که له گه ل کیشی ئاسایی چوارینه دا
که می جیاوازی هیه و ههروه ها به زمانی دایناه که له
شپوه ی لوهری ده چی، له م باره یه وه له کتیه کونه کان دا
له ژیر ناوی (فه هله ویات) دا⁽¹²⁾ هاتووه. هه موو
چوارینه ساده و کاریگره کانی شاعیر باسی یه کیتی جیهان و
دوره په ریزی ناده میزادو په ریشانی و ته نهایی و کم مایه بی و
بی ده سه لاتی خوی ده کات. گله بی ده کات به هوی
دوره که وتنه وه ی له خوشه ویست و جیلوه ی داوه به هه ست
ناره زووی معنه وی خوی.

بابا تاهیر له هه مه دان دا ئهم جیهانه ی به جیه شتووه و
له هه مان شاریش دا نیراوه.

تاریخ ادبیات - دکتر شفق ل 108 - 109

هیدایه ت (هدایت) ده لئی: تاهیری عوریانی هه مه دانی
ناوی پیروزی بابا تاهیره و له زاناو حکیم دا سو فی یه کانی
سه رده می خوی بووه و خاوه نی که رانات و پایه ی به رزبووه،
هه ندی که س ئه ویان به هاوچه رخی پاشاکانی سه لجووقی
داناه به هه له دا چوون.

ئو له مه شایخه کونه کانه و هاوچه رخی دیله می یه کان
بووه. له سه لئی (410) ی کوچی دا له پیش (عنصری) و
(فردوسی) و دوسته کانی ئه وان دا کوچی کردووه، چوارینه ی
جوان و ناوه روکی به رزی هیه به زمانی کون. ده لئین
به ره می نووسراوی له پاش به چی ماوه و زانیان لیکدانه و هیان

له سه ر نووسیوه.

مجمع الفصحاء - ج 1، ص 326
ئیدوه ر براون له به رگی دووه می میژووی ئه ده بیاته که ی
ل 360 - 361 دا، ئهم داستانه ی خسته تته پروو،
خوالیخوشبوو ره شید یاسمی،⁽¹³⁾ له پیشه کی چاپی دووه می
دیوانی بابا تاهیری (وحید) دا نووسیویتی، له پاش
نه قل کردنی ئه وه ی که له (راحة الصدور) وه وه رگیراوه، به م
شپوه یه ده لئی: ئهم گه شتی توغرو له (طغرل) له
ده ورو به ری سه لانی (447 - 450) کوچی دا پرووی داوه،
هه رچه نده وشه ی پیر له (راحة الصدور) دا دور نی یه که
ده ست نیشان بی بو پایه ی ئیرشادی بابا تاهیر، نه وه ک
زوری ته من. به لام به هوی جوزی گفتوگو که ی له گه ل
توغرول داو ئه و بایه خه ی که له دوو هاوهریکه ی زیاتر
پنی دراوه له لایه ن پاشاوه، ده توانین بلین ته منی له په نجا
سال به ره و ژورتر بووه، به م بی یه له دایک بوونی ده که وینه
کوئیای سه ده ی چواره می هیجری، لیکو لینه وه ی خواره وه
دان به م بوچوونه دا ده نی و له نیوان هه ندی میله تان دا،
باوه روایه، که هه ر هه زار سه لئی گه و ره یه ک ده رده که ونی.

مه سیحی یه کان له وانیان وه رگرتووه.⁽¹⁴⁾ ههروه ها له
ئیرانی دوا ی ئیسلامیشی دا ژماره ی هه زار بایه خیکی تایه تی
بی دراوه له مه سه ل و هاتووه که له پاش هه زار، ژماره یه ک
نی یه و (نصر خسرو)⁽¹⁵⁾ ده لئی: ئه وه ی ژماره یه هه مووی
له ژیر هه زاردایه (آنچه شمار است جمله زیر هزار است).
خاقانی شیروانی⁽¹⁶⁾ له باره ی په یدا بوونی گه و ره یه ک له

سه رته تای هه ر هه زار سه لئیک ده فهرمونی:

گویند که هر سال از عالم

آید بوجود اهل و فانی محرم

آمد زین پیش و مانزاده ز عدم

آید پس از این و مافرو رفته بغم⁽¹⁷⁾

بابا تاهیر له دوو به یتی «الف قدم که در الف آمدستم

- ئه لف قه دده م که در ئه لف نامه ده سه تم» خوی

دهکات.⁽¹⁸⁾

وتاره‌کە‌ی (مینورسکی) له باره‌ی بابا تاهیره‌وه وه‌رگێرانی له‌لایه‌ن دوکتور کاسمی له‌گۆفاری (ارمغان، سال نهم، شماره دهم).

پیشه‌کی دیوانی بابا تاهیر، راستکردنه‌وه‌ی، وحید دستگردی، چاپ سوم، 1331 شهمسی، ل 14، 15. له باره‌ی هۆنراوه‌ی ناوبراو سهرنجی تیوری‌یه‌کە‌ی (مجتبی مینوی) بده، ل 73، ستوونی سێ‌یهم، ل 74 ستوونی یه‌که‌م هه‌مان به‌رگ.

ئهو که‌رامه‌تانه‌ی که له باره‌ی باباو ده‌یگێرنه‌وه، له‌سه‌ر ده‌می گه‌لی که‌سه، به‌لام ده‌بی ئه‌مه‌یش بلێین که: مه‌به‌ستی خو‌خسته‌نه ناو‌ئاری به‌ستووی چه‌وز بو‌ دست هینانی زانست له «امسیت کردیا واصبحت عربياً» وه‌رگێراوه‌و ئه‌م رسته‌یه له پلیشه‌کی «مه‌سنه‌وی رومی»⁽¹⁹⁾

ناسراو به‌ حسام‌الدین⁽²⁰⁾ که مه‌وله‌وی⁽²¹⁾ کتیه‌کە‌ی خوی به‌داخوازی ئهو نووسیه‌ته‌وه، نووسراوه‌و دراوه‌ته پالی. هه‌روه‌ها له «نفحات الانس جامی»⁽²²⁾ هه‌مان رسته‌یان داناوه به هینی «ابو عبدالله بابویی» دیسان به‌سه‌رهاتی وینا کیشانی ئه‌ستیره به په‌نجه‌ی بی له‌سه‌ر به‌فر بو‌خوشکه‌ز ئه‌ستیره ناسه‌کە‌ی خوی، دراوه‌ته‌پال «بابا افضل کاشانی»⁽²³⁾.

پیشه‌کی «دیوانی بابا طاهر، مصحح وحید دستگردی، بقلم رشید یاسمی، چاپ سوم، تهران 1331 شهمسی.

★ ★ ★

دانهری (نزه القلوب)⁽²⁴⁾ ده‌لی: هه‌مه‌دان له ناوچه‌ی چواره‌مه، زیاره‌تگای پیروزی لی‌یه، وه‌کو: گۆری، «حافظ ابو‌العلا‌ی همدانی» و «بابا طاهر دیوانه» و «شیخ عین القضا‌ت» و... هتد.

نزه القلوب - چاپ لیدن. ج/2، ص 71.

★ ★ ★

هه‌ندی که‌س بابا تاهیریان به شیعه‌ی (اثنا‌عشری)

راپیشان داوه که یه‌کیکه له گه‌وره‌کان. ئه‌لبه‌ته بو‌ئهم حسابه نابی وابزانرێ که هه‌زار سال ته‌رخان کراوه بو‌ میژووی سالی کوچی، چونکه خاقانی له سه‌ده‌ی شه‌شم دا ئه‌م تیه‌ربوونه‌ی دیاری کردووه کاتی واز له میژووی سالی کوچی به‌یین میژووی زاینی سهرنجمان راده‌کیشی و به لی وردبوونه‌وه‌یه‌کی سه‌رپی‌ی بومان ده‌رده‌که‌وتی که یه‌که‌می دیسامبه‌ری سالی هه‌زار (1000) ی زاینی ریکه‌وتی سه‌ره‌تای موچه‌یه‌می (391) کوچی قه‌مه‌ری ده‌کات.

به‌گۆیره‌ی ئه‌مه له‌دایک بوونی بابا تاهیر، له هزاری زاینی و (1000 ز) له سالی (390 یا 191) کوچی دا بووه، له‌م میژووه‌وه تا تیه‌ربوونی توغروول به شاری هه‌مه‌دان دا «1055 - 1058 ز»، «55، یا 58» سال ده‌کات و «میرزا مهدی خان کوبک» که ژبانی بابا تاهیری له گۆفاری ئاسیای بنگاله، له سالی (1904 ز) دا نووسیه‌وه یه‌کی له دوو به‌یته پر پینچ و په‌ناکه‌ی به حسابی ئه‌بجهدی حل کردووه سالی له دایک بوونی بابای ده‌رهیناوه.

مو آن بحرم که ظرف آمدستم
موآن نقطه که در حرف آمدستم
به‌هر الفی قدی بر آيو
الف قدم که در الف آمدستم
«الف قد» و «طاهر» و «دریا» هر یه‌کی له‌مانه به حسابی ئه‌بجهد ده‌کاته (215)، ئیستا نه‌گه‌ر میقداری «الف قد» که ده‌کاته (215)، له‌گه‌ل میقداری «الف» ده‌کاته (111) کۆبکه‌ینه‌وه، ژماره‌ی (326) دیته ئه‌نجام، که به ته‌واوی ریک ده‌که‌وتی له‌گه‌ل ئه‌نجامی کۆبوونه‌وه‌ی میقداری تیه‌کانی وشه‌ی (هزار = هه‌زار)، نه‌گه‌ر هه‌زار به‌م جو‌ره بنووسه‌ی:

(ها. زا، الف را). واتای دوو به‌یتی یه‌که به‌م جو‌ره‌یه: له‌پاش هه‌زار سال گه‌وره‌یه‌ک ده‌رده‌که‌وتی و من ئهو (الف قد)هم، واته (طاهر) یکم که له (الف) هاتوومه‌ته جیهانه‌وه، واته له سالی (الف قد)، (الف) که سالی (326)

داناوه، به هزری ئەم دووبەیتەوه که دەلێن هینی ئەوه:
 ئەزان رووزی که مارا ئافەریدی
 بەغەبەر ئەز مەعسەت چیزی نەیدی
 خوداوەندا بە حەقی هەشت و چار
 زمو بگوزەر شوتر دیدی نەیدی⁽²⁵⁾
 مەبەست لە هەشت و چار دوانگزه نیمامه.

ئێدوهرد براون دەلی: لەو شاعیرانەى که بەشیکى
 زۆرى هونراوه کانیان بە شیوهى تاییهتی خوێان داناوه، بابا
 تاهیری عوریانه، چوارینه کانی بابا تایر له گەلی له
 ناوچه کانی ئیران دا له سەر زمانى خەلکهو ده توانین بابا
 تاهیر بخهینه ریزی «رابرت بیرنز - Robert - Burns 1759 -
 1796z» که یه کیکه له شاعیره به ناوبانگه کانی سکوتلنده،
 بیگومان به شی زۆری خوشه وستی بابا تاهیر به هوی
 بیرى ساده و دروستی و رهوانی قسه و ئاوازی وشه کانی و
 سادهی کیش، که همموی له سه ریه ک به حه ره و پنی ده لێن
 (به حری هه زه جی موسه دده سی مه حذوف).

تاریخ ادبیات برون، ج 1، ترجمه علی پاشا صالح ص
 131 - 132.

«مجتبی مینوی» له گوڤاری کولجی ئەدهبیاتی سالی
 چوارهم، ژماره دوودا دهلی: دوو بهیتی به حری هه زه جی
 موسه دده سی مه حذوف که به فهله ویات به ناوبانگه، له
 فارسی دا شوینیکی تاییهتی و پله یه کی بالای هه یه، له گەل
 ئەوهی که گەلی له شاعیره کانی وه کو: (پنداری رازی،
 محمد مغربی، صفی الدین اردبیلی، محمد صوفی
 مازندرانی) و زور که سی تر که ناویان نازانم، ئەم جوړه
 دوو بهیتی یانه یان وتوو. لەم مهیدانه دا، ناوی بابا تاهیری
 عوریان له هه موو شاعیره کان زیاترو له سەر زمان، به
 جوړی به شی زۆری دوو بهیتی یه کانیان به هینی بابا تاهیر
 داناوه و بو ئەوهی که دیاری بکړین کامه یان هینی بابا تاهیره و
 کامه یان هینی شاعیره کانی تره، به و ئەندازه یه سه خته که
 چوارینه کانی خه یام له گەل ئەو چوارینه ی که هینی

شاعیره کانی تره و دراوه ته پال ئەو جیا بکړینه وه. شتیکی تر که
 بوته کوسپ بو دیاری کردنی خاوه نی ئەم دوو بهیتی یانه
 ئەیه که به شی زۆری نووسه ری ده ستنوسه فارسی یه کان
 به پنی زهوقی خوێان و نه پاراستی به ره ه می خامه ی
 کۆنه کان و ده ستکاری کردنیان به گویره ی زمانه که ی خوێان،
 هه موو وشه یه کی سه ختیان گوړیوه و دوو بهیتی یه کانیان له
 زمانى نده یی نزیکتر کردوته وه، به جوړی که نازانری له
 بنه ره تا به شیوه زمانى کام ناوچه بووه و ناتوانری که
 به گویره ی ئەوانه تاییه تی یه کانی شیوه زمانى ئەو ناوچه یه
 بنووسریته وه.

ته ووترین نمونەى ئەم دوو بهیتی یانه که له شوینیک دا
 کۆکرا بینه وه و به هینی بابا تاهیر دانرابی، ئەو چاپه یه که خوا
 لیخوش بو (وحید دستگردی) دوو جاری چاپ کردوو له
 تاران. دوو رنی یه که بلین ئەمه کتیبیکه و شایانی
 خویندنه وه یه، به لام له باره ی ناسینی هونراوه کانی بابا
 تاهیر و کردنی به هویه ک بو لیکۆلینه وه ی شیوه زمانى ناوخوی
 هه مه دان به ته وای کاریکی بی که لکه.

دۆزینه وه ی ده ستنوسه کۆنه باشه ده ستکاری نه کراوه کان
 یا کهم ده ستکاری کراوه کانی ئەم دوو بهیتی یانه و چاپ
 کردنیان به هه مان شیوه ی خوێ، دوو که لکی هه یه بو
 ناسینی شیوه ی زمانه که ی و دیسان شیوه ی شاعیره که دیاری
 ده کات.

نامه وێ لیره دا باسی ژبانی بابا تاهیر بکهم، چونکه له م
 باره یه وه شتیکی تازه م به ده سته وه نی یه که بیلیم و ئەوه ی که
 له کتیبه چاپ کراوه کان دا له م باره یه وه نووسراوه وه رگیراوه
 له: (راحة الصدور - چاپ اوقاف گیب 1921 میلادی
 ص 98 - 99).

ده گێرنه وه که سولتان توغرو ل چوو بو هه مه دان بو
 دیده نی بابا تاهیر، ئەویش سه ری لوله ی مه سینه که ی
 شکاندوو وه وه کو ئەنگوستیله کردوو یه تی یه په نه جی
 توغرو ل و وایش زانراوه که یه کی له هاروچه رخه کانی ئیمه
 واتى بو چوووه که بابا تاهیر له و سآله دا به لایه نی که مه وه

په نجا شست سال بووه، له ده وروبه ری سالی (390) ی کوچی دا له دایک بووه.

«ثلف قهدهم که دهر ثلف نامه دهستم» مبهستی
ثوه بووه که له سالی (1000ز) دا هاتوته جیهانهوه، بهم
پی یه بابا تاهیر ناگادار بووه له میژوی میلله تان، ههروه
سالی له دایک بوونی خوئی به باشی زانیوه و دیسان له
شیعرو تیش دا بالابووه و حسابه که بشی زورورده، یا واز
له مه بهینین و مبهستی من لیسه دا نه قلی دوو پارچه ی
ههشت دوو بهیتی یه که ده لنین هینی بابا تاهیره له
دهستووسیکی ده توانم بلیم کونه وه و رگراوه و نیتر بی ثوه ی
که خوم دهستکری یه کم کردبی. ثم دهستووسه کومه لیکه
له ژیر ژماری (2546) دا له موزه ی قونیه، واته له سهر
گوری (مه ولانا جلال الدینی بهلخی ناسراو به مه لای
رزم)، که سالی (838) ی له سهره و بهیته کان لیسه دا سهره
بورو ژیری له سهره و منیش له بهر ثوه ی که له چاپیکی تردا
گورانی تیدا پروونه دا، به جوړی نووسیومه که بیکه ن به
که لیشه، توانیومه ثمه به جوړی نه قل بکه م که به ته واری
وه کو دهستووسه کونه که نووسیومه ته وه.

کوئی و تاری مینه وی

ثیمه لیسه دا ته نها یه ک دوو بهیتی له دوو بهیتی یه کانی
مینه وی بو نمونه پیشان نه دین، که نه قلی کردوه:

من ثان پیرم که خوا نه ندم قهله ندر
نه خانم بی نه مانم بی نه لسه نگر
رو هه مه رو وه رانم گیدی گیتی
شو دهر ثایه ی و ثوه سونگی نه هه م سهر⁽²⁶⁾

★ ★ ★

نه میسر هینی ثوه:

چ خوش بی میهره بوونی نه ز دوو سهری
که یه ک سهر میهره بوونی دهر دی سهری

ته گهر مه جنون دلی شووریده ی داشت
دلی له یلی نه ز نوو شووریده ته ربی⁽²⁷⁾

وشوم واشوم نه زنین عالم بدر شم
وشوم نه زچین و ماچین دیر تر شم
وشوم نه ز حاجیانی حج پیر شم
که نه ی دیری به سه یا دیرتر شم⁽²⁸⁾
تاریخ ادبیات برون ج 1، ترجمه صالح ص 131 و
132.

دلی دیرم خه ریداری مه حبه بت
که زو گهر مه ست بازاری مه حبه بت
لیبسی بافتم بهر قامه تی دل
ز پودی میحنه ت و تاری مه حبه بت⁽²⁹⁾
تاریخ ادبیات دکتر شفق چاپخانه ی پیردر ص 109 -
110.

★ ★ ★

له باره ی شیهه زمانی دوو بهیتی یه کانی بابا تاهیره وه
دوکتور ثیراهامیان ماموستای کوئی زمانی پهله ثی له
کولجی نادابی دانشگاه تاران، باسیکی به زمانی
فهرنسی له پاریس چاپ کردوه و دوکتور پهرویز ناتل
خانله ری چند و تاریکی له م باره یه وه له گو قاری په یام دا
بلا و کردوته وه.

★ ★ ★

به ره مه کانی تری بابا تاهیر:

1 - لیکدانه وه عه ره بی یه که ی (عین القضاة همدانی ابو
المعالی عبدالله بن محمد میانجی) که له سالی (525)
کوچی دا مردوه و یه کی که له سو فی یه گوره کانی سده ی
شه شم و ههروه ها دانه ری (زبده الحقائق) ه.

مزیدینا. دکتر معین ص 509

2 - لیکدانه وه یه کی تری عه ره بی کون، که خاوه نه که ی
نه ناسراوه.

3 - دوو لیکدانه وه یه کی به عه ره بی و ثوه ی تریان به
فارسی یه، نووسینی حاجی مه لا سولتان علی گنابادی،
که لیکدانه وه فارسی یه که ی له سالی 1326 شه مسی دا

چاپ کراوه.

1 - (کلیمنی هاوهر Clemet Hwart) ی فورهنسی کومه‌آلی له دوو به‌یتی به‌کانی بابا تاهیری له سالی (1785ز) دا، له گوڤساری ئاسیایی ژورنال ئاسیاتیک (Jurnal Asiatique) چاپ کردوو. که ده‌کاته په‌نجانو (59) دوو به‌یتی له‌گه‌ل وهرگیرانه فورهنسی به‌که‌ی دا.

تاریخ ادبیات برون. ج 1، ترجمه علی پاشا صالح ص 131
و مقاله مینوی، مجله دانشکده ادبیات - تهران، سال 4، شماره (2).

2 - ئیدوه‌رد هیرن ئالن، روزه‌ه‌لات ناسی ئینگلیزی نه‌ژاد، وهرگیرانی دیوانه‌که‌ی به‌ زمانی فارسی و ئینگلیزی چاپ کردوو.

3 - وهرگیرانی دیوانی بابا تاهیر به‌ هونراوه بوسه‌ زمانی ئینگلیزی له‌ لایه‌ن خاتو (ته‌لیزابت کورتیس برنتس) هوه.

پیشه‌کی: دیوان بابا طاهر، چاپ موم، ص 71، شدالازار ص 515 و 65.

سبک شناسی ج 1، ص 22 و 71، شدالازار ص 515 وهرگیراوه له (لغت نامه دهخدا، باب «ب»).

★ ★ ★
په‌راویزه‌کان

1 - مو: من.
ټان: نهو.
ریند: رهند، ئاده‌میزادی بیبک، نهو که‌سه‌ی که‌ گونی ناداته به‌ندوباوی نه‌م جیهانه.
نام: ناو.
قه‌له‌نده‌ر: ده‌رویش، نهو که‌سه‌ی که‌ نه‌م جیهانه‌ی خستوته پشت گونی.
خون ومون: هه‌ر دووکی به‌سه‌ریه‌که‌وه به‌ واتای مال، وه‌یا ژن و مال و مندال دیت.
دیرم: هه‌مه.
ټایه: دیت.

خوالیخوش بوو، ره‌شید یاسمی له‌ پشه‌کی چاپی سی‌یه‌می دیوانی بابا تاهیردا ده‌آلی: له‌ نامه‌خانه‌ی میلی پاریس دا یه‌که‌ ده‌ستنوسی عه‌ره‌بی هه‌یه له‌ ژیر ناونیشانی (الفتوحات الربانی فی اشارات الهمدانی)،⁽³⁰⁾ که‌ جامی بینگه‌ عه‌زیزی له‌ سالی 889 کوجی دا به‌تکای «ابوالبقا احمد» لیکي داوه‌ته‌وه، نهو باسه‌ی که‌ خوالیخوش بوو، حاجی مه‌لا سولتان علی گنابادی به‌ فارسی لیکیداوه‌ته‌وه و چاپکراوه‌و دانه‌یه‌کی لای‌دانه‌ره‌وه له‌ گه‌ل وتاریک دا که‌ له‌ کوتایی نه‌م کومه‌له‌دا چاپ کراوه، هه‌ندی جیاوازی هه‌یه .
دیوان بابا طاهر، چاپ سوم، ص 19

★ ★ ★

لیره‌دا هه‌لبزارده‌یه له‌ (کلمات قصاری بابا طاهر پیشان ده‌ده‌ین.

(1) العلم دلیل المعرفة تدل علیها فاذا جاء المعرفة سقط روية العلم وبقي حركات العلم بالمعرفة.

(2) روية العلم عجز المریدن.

(3) العلم دلیل والحكمة توسل.

(4) العلم حبس الظاهر، والمشاهدة حبس الباطن.

(5) العلم موکل بالكلام والوجد موکل الخرس.

له‌ باره‌ی که‌راماتی بابا تاهیره‌وه، هه‌ریه‌کی له‌ ئیران ناسه‌کانی وه‌کو:

ژوکوفسکی، کلیمن هاونه‌ر، ئیدوه‌ردبیراون، هیرن ئالن و لچنسکی، به‌شی له‌ به‌سه‌رهاتی تاهیریان وهرگیراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی: نه‌لمانی، فورهنسی، ئینگلتزی. هه‌روه‌ها ئازاده‌مه‌دانی نهو به‌سه‌رهاتانه‌ی که‌ له‌ شاری هه‌مه‌دان دا، له‌ باره‌ی بابا تاهیره‌وه ده‌یگیره‌نه‌وه، کوی کردوته‌وه له‌ پشه‌کی چاپی دووه‌می دیوانی بابا تاهیردا بلاوی کردوته‌وه.

وهرگیرانه‌کانی بابا تاهیر به‌ زمانه‌ بینگانه‌کان:

بگه ردهم: ده گه ریم.

گیردی: به ده وری.

گیتی: جیهان.

وانه همم: داده نیم.

واته: من شو رهنده بیباکه ده رویشم که وازم لم جیهانه
هیناوه، نه مال و ژن و منالم ههیه نه له شکره ههیه له هه ندی
چاپ دا له باتی له شکره، له نگه هاتووه، به واتای نارام گرتن،
کاتی که رۆژ ده بیته وه، به ده وری ثم جیهانه دا ده گه ریم و
کاتیکیش که شو دادیت سر ده خه مه سر خستی.

(2) نهوا: ده نگه، ناواز.

نه ندووته: کو بووه وه.

ذوونوو: ده زانی.

عیار: نه اندازه که بو کیشانی راده ی پاکی و بیگه ری زیرو زیو.

قلب: قلب، مه به ست زیرو زیوی ناپاکه:

بووته: بوته، شو نامرازه که زیرو زیوی تیا ده تویننه وه.

بووره: وه ره.

سووته دل بوون: دل سووتوان.

گیردی هم تا نیم: به یه که وه کو ببینه وه.

واته ده نگه ناله شو غه مه ده یناسی که په نگه خوار دوته وه

نه اندازه ی ناپاک و پاک (زیروزیو) بوته ده ری ده خات. وه رن

ته ی دل سووتاهه کان، با به یه که وه کو ببینه وه، چونکه دل سووتاه

قه ده ری دل سووتاهه ده زانی.

(3) سووز: سووز.

مژ: برژانگ.

به ره هم زه نه م: بیخه مه سه ری که.

سه یلاب: لافاو.

چووب: دار.

بی: بوو.

سووزه: ده سووتی.

خوونابه: خویناوه.

واته: دلیم به هو ی سووزی دل داری به وه گیز و ویژه، کاتی که

برژانگه کانم ده خه مه سه ری که، لافاری فرمیسک ده رژی به سه ر

رووم دا، دلی دل دار وه کو داری ته ر وایه، سه ری کی ده سووتی و

سه ره که ی تری خویناوی لی ده رژی.

(4) بیابون: بیابان، ده شت وده ر.

سریشک: فرمیسک.

باروونهم: ده بار نیم.

تهو: تا، گه رم بوونی پله ی گه رمی له ش له نه اندازه ی خو ی

زیاتر.

جایهم: جیگلیه کم.

میکه ره: ده کات.

همه ی ذوونهم: ده زانم.

نالوونهم: له ناله دام.

واته: من شو و رۆژ له بیابان و ده رو ده شتم و سه ری خو م

هه لگرتووه، شو و رۆژ فرمیسک له چاوه کانم ده باری، نه تام

هه یه و نه شوینیکم نازاری هه یه، نه وه ده زانم که شو و رۆژ

ده نالیم.

(5) عونسوری: عنصری: شاعیری گه وری سه ره تای تای

سه ده ی پینجه می کوچی. له ده ستگای غه زنه وی به کان دا کاری

کردووه، تا ده ورو به ری (432 کوچی = 1040 ز) ژیاوه.

گنج سخن، جلد اول، دکتر صفا ص 114

فیرده وسی = فردوسی: ابو القاسم منصور بن حسن، فیرده وسی

طووسی، شاعیری گه وری ئیران و خاوه نی شاهنامه. له نیوان

سالانی (940 ز - 1020 ز) دا ژیاوه.

(6) عین القضاة همدانی: ضیاء الدین عین القضاة همدانی:

یه کی که له خوا به رست و صوفی به به ناویانگه کانی سه ره تای

شه شه می کوچی و له زاناکانی فیهی شافعی مه ذه ب بووه. له

به شی زوری که شکر له مو عته به ره کانی وه کو: تتمه الصوان

الحکمة و طبقات الشافعية الكبرى. «عبدا» بووه ناوی

باوکی محه مه د. کونیه ی (ابو المعالی) و هه ندی به (ابو

الفضل) ناویان بردووه. به شی زوری نه وانیه که زیان و

به سه ره تایی که سانیان نووسیوه، ناویان به (عین القضاة) بردووه،

وه به شی کی که می ش به (ضیاء الدین) ناویان بردووه. عین

القضاة له سالی (492 کوچی = 1098 ز) دا، له هه مه دان

له دایک بووه له شه وی چوار شه مه ی هه وتی 7 جو مادی

الآخرة، سالی (525 کوچی = 1131 ز)، له هه مه دان دا

کوچی دوا یی کردووه.

(شرح احوال و آثار دوییتی های بابا طاهر عریان - به

کوشش دکتر جواد مقصود ص 187 - 188). ههروه‌ها له (ل 224) هه‌مان سه‌رجاوه‌دا ده‌لئی: عین القضاة له سالی (1131ز) دا به فرمانی سولتان مدهموود کوژرا.

(7) حواجه نصیرطوسی: لهو زانا گه‌ورانه‌ی که ناو ده‌برا به (علامة) له شاری (طوس)، سالی (1201ز) له‌دایک بووهو، له سالی (1274ز) له به‌غدا کوچی دواپی کردوو.

(تراث العرب العلمی - تالیف قدری حافظ، ص 407).

(8) عومه‌ری خه‌ییام: فه‌یله‌سووف و ریاضی و نه‌ستیره‌ناس و دوکتور و شاعیر و نووسه‌ری به‌ناوسانگ. له (نیشاپور) له‌دایک بووهو، له سالی (1123ز) له‌وی مردوو.

گنج سخن، جلد اول، د. صفا، ص 227.

(9) چهرس: ماده‌یه‌کی گیزکه‌روزه‌ه‌راوی‌یه، له گیای (شاهدانه) ده‌گیری و له‌گه‌ل تووتن دا تیکه‌لاو ده‌کری و به هوی سه‌ییل و نیزگه‌له‌وه ده‌گیشری.

(10) گورستانه‌ کۆنه‌کی بابا تاهیر له بورجیکی هه‌شت گوشه‌ی پیک هاتبوو، که له سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کوچی دا له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی دروست کرابوو، پروفیسور مینورسکی له باری ئارانگای ناوبراوه‌ ده‌لئی: بینای گورستانی بابا تاهیر زور ساده‌ بی‌ئارایشته‌و ناتوانین که‌لکی میژوویی لیوه وه‌رگرین و له کتیی (نزهة القلوب، مستوفی) دا کورته‌په‌ک له‌م باره‌یه‌وه نووسراوه:

به‌لام‌ نه‌و بیناتازه‌یه‌ی که له‌سه‌ر مه‌رقه‌دی پاکی بابا تاهیر دروست کراوه، له سالی (1967ز) ده‌ستی پی‌کراوه له سالی (1970) ته‌وابوو، له‌سه‌ر نه‌و گرده‌یه که ده‌روانی به‌سه‌ر به‌شی زوری شاری هه‌مه‌دان دا، لهو شوینه‌ کۆنه‌ی که ئارامگای بابا تاهیری تیدا‌یه. بیناکه (8965) میتر چوارگوشه‌ی‌یه‌و بورجه‌که‌ی هه‌شت گوشه‌ی‌یه، له‌سه‌ر نه‌رزی میمماری سه‌ده‌ی حوته‌م و هه‌شتم دروست کراوه‌و جوړه‌ تیکه‌لاویه‌کی تایه‌تیشی هه‌یه له‌سه‌ر شیوه‌ی نوی. بورجی ئارامگاکه له‌سه‌ر بنکیکی هه‌شت گوشه‌ی دامه‌زراوه‌و به‌رزایی‌یه‌که‌ی له‌سه‌ر گرده‌که‌وه (20/35) میتره‌و له رینکی شه‌قامیشه‌وه (25/35) میتر به‌رزه به‌کورتی له (شرح احوال بابا طاهر - د. جواد مقصود 61، 62، 69، 72، 73) وه‌رگیراوه.

(11) نه‌م قسه‌یه له سه‌رده‌می زوریه‌ی خه‌لکه‌ خه‌مه‌دانه‌و دم به‌ده‌م گیزراویانه‌ته‌وه، به قسه‌ی بابا داده‌نری‌و له هه‌ندی

شونیی تریش دا دراوه‌ته‌پال که‌سانی‌تر، که لیره‌دا جیگای باس نی‌یه‌و مه‌به‌ستیش له «امسیت کردیا واصبحت عربیا» نه‌ویه که کوردبووه‌و له زمانی کوردی زیاتری نه‌زانیه‌و دواپی نه‌وه فی‌ری عه‌ره‌بی بووه‌و بنگومان له‌و سه‌رده‌مه‌دا به زوری خویندنی هه‌موو زانسته‌کان به زمانی عه‌ره‌بی بووه له‌ناو هه‌موو میله‌ته‌ موسولمانه‌کان دا. هه‌رچه‌نده قسه‌ی ناوبراوا لایه‌نیککی نه‌فسانه‌ی گرتوووه‌و ئاده‌میزاد به خو‌خسته‌نه ناو‌ئاوی سارده‌وه نایی به زاناو به‌و هویه‌وه فی‌ری عه‌ره‌بی نایی، به‌لام‌ ده‌توانین بلین نه‌م قسه‌یه سه‌ری گلو‌نسه‌یه‌کمان ده‌دا به‌ده‌سته‌وه‌و له خو‌یه‌وه نه‌وتراوه‌و نه‌دراوته‌پال بابا، نه‌و وشه‌ی (کورد) هیش به‌بی هون‌هاتوووه‌و له شاری هه‌مه‌دانیش دا هه‌روا نه‌بووه به قسه‌ی سه‌ر زمانی خه‌لکی بی‌گومان نه‌مه‌ پیوستی به لیک‌کۆلینه‌وه‌ی زانستی هه‌یه‌و له‌و باره‌یشه‌وه گه‌لنی قسه‌و بیرو‌رای جیاجیا ده‌ربراهه، به‌لام‌ نه‌گر به‌ به‌لگه‌ی به‌هیزه‌وه نه‌وه‌مان بو‌ساغ بینه‌وه، که نه‌مه قسه‌ی بابا بووه، نه‌وه نه‌وه بابا به‌ده‌می خو‌ی پیمان راده‌گه‌یه‌نی که کورد بووه. هه‌رچه‌نده تا ئیستا زوریه‌ی زوری نه‌و زانایانه‌ی که له باری باباوه لیک‌کۆلینه‌وه‌یان هه‌یه، دانیان به‌وه‌دا ناوه که بابا (لور) بووه. به‌لام‌ به‌دریژایی نه‌و هه‌موو ماویه‌ گه‌لنی وشه‌ی فارسی چۆته‌ چوارینه‌کانی‌یه‌وه‌و نه‌وه‌ی که نه‌و وتووینه‌نی گه‌لنی جیوازی هه‌یه له‌گه‌ل نه‌و چوارینه‌نه‌ی که نه‌مرو‌له‌ژیر ناوی دیوانی بابا تاهیردا چاپ کراوه‌و له‌و باره‌یه‌وه له شونیی خو‌ی دا قسه‌کراوه.

(12) فه‌له‌ویات: دوو به‌یتیشی پی‌ ده‌لین که له دوو به‌یت یا چوار نیوه به‌یت پیک هاتوووه، وه‌کو چوارینه‌ نیوه به‌یتی‌یه‌که‌م و دووم و چواره‌می سه‌رواداره‌و به‌لام‌ کیشه‌که‌ی جیوازه له‌گه‌ل کیشی چوارینه‌ی ئاسایی داو له‌سه‌ر وه‌زنی (لاحول ولا قوه‌ الا بالله) نی‌یه. دوو به‌یتی‌یه‌کانی بابا تاهیر له‌سه‌ر (به‌حری هه‌زه‌جی موسه‌ده‌سی مه‌حذروفه‌) ه.

(13) ره‌شید یاسمی کرماشانی، ناوی (غلام رضا محمد ولی‌خان گورانی)‌یه، (1896ز - 1951ز)، شاره‌زایی‌یه‌کی باشی هه‌بسووه له زمان و نه‌ده‌بی فارسی و فه‌رنسی و ئینگلیزی و عه‌ره‌بی په‌له‌فی. له سالی 1933 بووه به ماموستای میژوو له زانستگای تاران دا، گه‌لنی به‌ره‌م و وه‌رگیرانی هه‌یه‌و دیوانه‌که‌ی له سالی 1336 کوچی خورشیدی له تاران دا چاپ کراوه.

گنج سخن - جلد سوم، تالیف د. صفا ص 309.

هروهه‌ها کتیبی (کردو پیوستگی نژادی و تاریخ او) په‌کیکه له به‌رهمه‌کانی، که له باره‌ی «کردو په‌یوه‌ندی نه‌زادیی و میژووی ئه‌وه‌وه‌یه».

(14) بیروباور له باره‌ی په‌یدابوونی گه‌وره‌په‌ک، له سه‌ره‌تای هر هزار سالی له ثانی زه‌رده‌شتی دا هه‌یه، وه‌کو باس کرا، به‌لام تا ئیستا هیچ زانایه‌کی شاره‌زا له‌م باره‌یه‌وه نه‌یتوانیوه کوتایی هه‌ریه‌کی له‌وه‌زار ساله‌ دیاری بکات چونکه به‌لگه‌یه‌کی زانستیمان به‌ده‌سته‌وه نی‌یه ده‌رباره‌ی دیاری کردنی سالی ده‌ست پی‌کردن، تا بتوانن کوتایی ئه‌وه‌زارانه دیاری بکه‌ین.

(15) ناصر خسرو (1003 - 1088 ز) شاعیری به‌ناویانگ و خه‌لکی «قبادیان بلخ»ه، یه‌کی بووه له رابه‌ره‌کانی مه‌زه‌یی ئیسماعیلی، به‌رهمه‌می هونراوه‌ی ئه‌مانه‌ن: دیوانه‌که‌ی، سعادتنامه، روشنایی نامه، ئه‌وه‌یشی که به‌په‌خشان دایوان ئه‌مانه‌ن: زاد المسافرین، جامع الحکمتین، وجه‌دین، سفرنامه.

گنج سخن، جلد اول، د. صفا. ص 179.

(16) خاقانی شیروانی: ناوی (افضل الدین بدیل بن علی) به‌ ئه‌م شاعیره گه‌وره‌یه له سالی (1198 ز) له ته‌بریز کۆچی دواپی کردوه.

(17) واته: هر هزار سال یه‌کینکی وه‌فادارو خوئی یه‌ک دینه جیهانه‌وه، له‌مه‌ویش هات و هیشتا ئیمه له‌دایک نه‌بوو بووین. دواپی ئه‌وه دیت و ئیمه نوقمی غم‌ین واته نه‌ماوین.

(18) ئاشکرایه که چوارینه‌کانی بابا تاهیر ئه‌وه‌نده ساده‌وره‌وان و ئاسانه ئه‌گه‌ر یه‌کی شاره‌زایی یه‌کی هه‌بی له شیوه‌ی لوپی دا به‌ ئاسانی له زۆربه‌ی زوری تی‌ده‌گات، خو ئه‌گه‌ر کوردینکی ئه‌ده‌ب دوست دیوانی بابا بخوینیته‌وه و شیوه‌ی لوپیش نه‌زانی ده‌توانم بلیم یارمه‌تی فه‌رهمه‌نگوکی ئه‌وه‌وشانه‌ی که تایه‌تین به‌ چوارینه‌کانی بابا ده‌توانی به‌ باشی له به‌شی یه‌کجار زوری تی‌بگات، بابا یه‌ک ئه‌مه شیوه‌ی چوارینه‌کانی بیت ئیتر چون سالی له‌دایک بوونی خوئی به‌م شیوه‌ی پر پیچ و په‌نایه‌ پیشان ده‌دات، وه‌کو لیره‌دا ده‌بینن که میرزا مه‌هدی‌خان به‌ شیوه‌یه‌کی زور سه‌یر سالی له‌دایک بوونی بابا تاهیری به‌ حسابی ئه‌بجهدی له‌وه‌چوارینه‌دا ده‌ره‌یناوه، ئه‌ویش دواپی گه‌لی ده‌ستکاری و یاری پی‌کردن و گوپین و هینان و بردنی بی‌جی که گه‌لی دووره

له راستی‌یه‌وه، وه‌کو هینانی وشه‌ی (طاهر) که له چوارینه‌که‌دا نی‌یه، کردنی وشه‌ی (بحر) به (دریا) و کردنی وشه‌ی (الف) به هزار، کردنی وشه‌ی (هزار) که له چوارینه‌که‌دا نی‌یه به (هازا، الف را). وه (الف قد)، (طاهر)، (دریا) هه‌ریه‌کی له‌مانه ده‌کاته (215) و (الف) ده‌کاته (111) و هه‌ردووکیانی کۆکردوته‌وه که ده‌کاته (326)، دواپی ئه‌وه (هازا) که ده‌کاته (14) و (الف را) که ده‌کاته (312) کۆی کردونه‌ته‌وه که ئه‌میش ده‌کاته (326) ئنجا ده‌لی ئه‌م هه‌ر دوو (326) ه‌ر یه‌ک ده‌کون له‌گه‌عل یه‌کتیری داو به‌م جوړه (326) ی کردوه به سالی له‌دایک بوونی بابا.

(19) مه‌سنه‌وی رومی: (جلال الدین الرومی) له سالی (657) کۆچی دا ده‌ستی کرد به دانانی (مه‌سنه‌وی = مثنوی) به هونراوه‌ی له نیوان سالانی (657 - 660) کۆچی دا، به‌شی یه‌که‌می ته‌واوکرد، له‌پاش دوو سال دووباره له سالی (662) دا ده‌ستی پی‌کرده‌وه و به‌رده‌وام وام بوو له‌سه‌ری تا به‌شی شه‌شه‌می ته‌واوکرد، به‌و شیوه‌ی که ئیستا هه‌یه. مه‌سنه‌وی گه‌لی جار چاپ کراوه گه‌لی لیک‌دانه‌وه‌ی رۆژه‌لانی و رۆژشاوایی هه‌یه، ژماره‌ی به‌یته‌کانی مه‌سنه‌وی له چاپی نیکلسون دا گه‌یشتوته (25/632) به‌یت.

ژماره‌ی به‌یته‌کانی مه‌سنه‌وی به زۆرتیریا که‌متر له‌وه‌ ژماره‌یه دراوته قه‌لم. وه‌کو کتیبی (تذکره الشعراء - دوالشاه) باسی ده‌کات که گویا گه‌یشتوته (48/000) به‌یت. شاعیر کاتی ده‌ستی کردوه به دانانی مه‌سنه‌وی ته‌مهنی له په‌نجا (50) سال تیپه‌ری کردبوو.

(جلال الدین الرومی - الدكتور محمد عبدالسلام کفافی الطبعة الأولى 1971، دار النهضة، بیروت ص 50 - ص 51).

(20) حسام الدین: به‌حسام الدین چلی ناسراو، داواپی له ماموستاکه‌ی (جلال الدین) کردوه که به‌رهمه‌میک به هونراو دابنی وه‌کو (حديقة الحقیقة) ی سنایی یا (منطق الطیر) عطار، تاوه‌کو سه‌رچاوه‌یه‌ک بی بو په‌یره‌وه‌کانی. (همان سه‌رچاوه، ل 49 - ل 50).

(جلال الدین) له هونراوه‌کانی دا هه‌ندی جار ناوی (صلاح الدین زرکوب) ی هیناوه، یا له کوتایی دا ناوی (حسام الدین

چلی) هیناوه، به لام له بهشی زوری دیوانه‌کە‌ی‌دا کوتایى هونراوه‌کانى هاتووه به ناوی (شمس تبریزی) یه‌وه‌وه‌ه‌ندی جاریش کوتایان هاتووه به وشە‌ی (خاموش) ئە‌مه‌یان له‌وه‌ ده‌چنێ که مه‌به‌ستی خۆ‌ی‌بی.

(هه‌مان سه‌رچاوه، ل 41).

(21) مه‌وله‌وی = جلال الدین الرومی. رۆژ 6 ربيع الأول سالی 604 کۆچی (سپتامبه‌ری 1207ز) له شاری (به‌لخ)‌دا هاتووه جیهانه‌وه، هه‌ندی جاریش به (جلال الدین محمد البلخی) ناوده‌برنی، به‌لام زیاتر به (رۆمی) ناسراوه، که دراوه‌ته پال (ئه‌رز رۆم) ئە‌و شوێنه‌ی که زۆربه‌ی ژبانی تیدا بردۆته‌سه‌ر. رۆژی 5 جمادی الثانیة، سالی 672 کۆچی له ته‌مه‌نی (68) سالی‌دا ئە‌م جیهانه‌ی به‌جی‌هێشت.

(هه‌مان سه‌رچاوه، ل 21، 22، 34)

شاعیری ناوبراو کاری کردۆته‌سه‌ر گه‌لی له شاعیره کۆنه‌کانمان، به‌تایبه‌تی شاعیره صوفی‌یه‌کانمان. زۆر جار له به‌ره‌مه‌نه‌کانیان دا ناوی خۆ‌ی یا (مه‌سنه‌وی = مثنوی)‌یه به‌ناویانگه‌که‌یان هیناوه.

(22) نفعات الانس جامی: یه‌کیکه له به‌ره‌مه به‌ناویانگه‌کانی جامی که سالی 883 کۆچی (= 478ز) به په‌خشان نووسبوونی له باره‌ی شینخه صوفی‌یه‌کانه‌وه. جامی ناوی (نورالدین عبدالرحمن بن احمد جامی)‌یه له سالی (1414ز) له خه‌رجه‌ردجام (خه‌راسان) له‌دایک بووه له سالی (1492ز)‌دا کۆچی دوا‌ی کردووه به‌ناویانگه‌ترین شاعیری کوتایى ده‌وره‌ی ته‌یمووریه‌کان بووه.

(گنج سخن، جلد دوم، دکتر صفا، ص 288)

(23) بابا افضل کاشانی: ئە‌گه‌ر مه‌به‌ستی (افضل کاشی = افضل کاشانی) بی‌ت، ئە‌وا هاوچه‌رخێ شینخه‌ی سه‌عدی بووه وه‌کو له کتیبی (از سعدي تاجامی - براون، ص 198)‌دا هاتووه.

سه‌عدی له سالانی 585 کۆچی - 606 کۆچی، یا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی هه‌وته‌می کۆچی له‌دایک بووه له‌نیوان سالانی 691 کۆچی - 694 کۆچی، مردووه.

(ادبیات دکتر شفق، ص 263).

(24) نزهة القلوب: ئە‌م کتیبه له باره‌ی جوغرافیا‌یه‌و دانه‌ره‌کە‌ی

(حمدالله مستوفی)‌یه، له سالی 740 کۆچی‌دا دایناوه له سالی 750 کۆچی‌دا مردووه.

(هه‌مان سه‌رچاوه، ل 354).

(25) ئە‌زان: رۆزی: له‌و رۆژه.

مارا: ئیمه له‌ حاله‌تی مه‌فه‌وولی‌دا.

ئافه‌ریدی: دروست کردووه.

چیزی: شتی.

نه‌دیدی: نه‌ت بینوه.

خوداوه‌ندا: ئە‌ی خوايه.

به‌ حقه‌ی هه‌شت و چارت: له‌به‌ر خاتری هه‌شت و چوارت لێ‌رده‌ا (هه‌شت و چوار) که ده‌کاته وانگزه مه‌به‌ستی دوانگزه ئیمامه. واته مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی اثنا‌عشری.

(ئه‌و موسولمانه‌ی که باوه‌ریان به دوانگزه ئیمامه پێ‌یان ده‌وته‌ری شیعه‌ی دوانگزه ئیمامی. ناوی دوانگزه ئیمامه‌کان.

ئه‌مانه‌ن: (المرتضى، الجتبی، الشهید، السجاد، الباقر، الصادق، الکاظم، الرضی، التقی، النقی، الزکی، حجة القائم المنتظر).

(الملل والنجل، تالیف الشهر ستانی، المجلد الأول

تحقیق محمد سید کیلانی - دار المعرفه - بیروت ص 173).
ز: له.

مو: من.

بگوزهر: تێپه‌ره، لێ‌رده‌ا واته‌ چاوبپۆشه، ببوره.

شوتر: وشتر، حوشر.

دیدى نه‌دیدى: بینوته نه‌ت بینوه.

شوتر دیدى نه‌دیدى: ئە‌مه په‌ندیکی پێ‌شینانه‌وه که ده‌لی: حوشرت بینوه نه‌ت بینوه. مه‌به‌ستی ئە‌وه‌یه: ئە‌وه‌ی دیوته وایزانه نه‌ت بینوه و چاوی لی‌پۆشه.

واته: له‌و رۆژه‌وه‌که ئیمه‌ت دروست کردووه، بێ‌جگه له گوناوه‌و نافه‌رمانی شتیکی‌ترت له ئیمه نه‌دیوه. ئە‌ی خوايه له‌به‌ر خاتری دوانگزه ئیمامت لی‌مان ببوره و چاوه‌ گوناهمان بپۆشه.

(26) سه‌رنج: له ژماره (1)‌ی ئە‌م په‌راویزه‌دا، ئە‌م چوارینه‌یه به‌ جوړیکی‌تر هاتووه هه‌ندی جیاوازی له نیوان هه‌ردوکیان‌دا هه‌یه.

خانه: مال.

مانه = مان: مان، که لویه لی نارمال.

رو: رۆژ.

همه: هممو.

وه رانم: ده گهریم.

شهو دهر ثایه: شهو دادیت، شهو ده بیتهوه.

سه نگه: بهرد.

نه هم: دای ده نیم.

واته: من ته پیرم که قهله ندهرم پی ده لین، نه مال و حاله
هیه نه نارام گرتنم هیه، هممو رۆژی به دوری تم جیهانه دا
ده سووریمه وه کاتی که شهو دادیت سهر ده خه مه سهر بهردی.

(27) میهره بوونی = میهره بانئ = میهره بانئ: دل نهرمی و
خوشه ویستی.

بی: بوو.

شووریده: شیواو، پهریشان.

داشت: هه بوو، هه بیوو.

تهز نوو: له نهو، لهو.

واته: چهند خوشه که خوشه ویستی له ههر دوو سهره وه بی، ته گهر
خوشه ویستی له یه که سهره وه بی دهردی سهری یه، ته گهر مه جنون
دلکی پهریشانی هه بوو، دلئ له یلی له هی نهو پهریشانتر بوو.

(28) وشوم: بیم، برۆم.

واشوم = بیم، بکریمه وه، لیلاده واته وایکه م.

بده رشه م: دهرچم، برۆمه دهره وه.

ماچین: مه به ست ولاتی (چینی گوره) یه، له کۆن دا تنها به
شاره کانی دهر ویشتی (کاشغهر) و (خوته ن) بیان دهوت چین.

کاشغهر: ناوی شاریکه له تورکستان.

خوته ن: ناوی کۆنی به شیکه له تورکستانی چین.

دیرتر شه م: دورتر برۆم.

تهی: تم.

واته: برۆم کاریکه وایکه م که له م جیهانه برۆمه دهره وه، برۆم له
ولاتی چین و ماچین دورتر بکه ومه وه، برۆم له حاجی یه کانی
حج (پیرسم، که تم دوری یه به سه یا دورتر برۆم.

(29) دیرم: هممه.

خهریدار: کپیار.

که زو: که له نهو.

بافته دام: چنیومه.

پوود: نهو دهره وه ی که له سهر باری پانایی بو چینی ههر جوړه
پارچه و چنراویک به کار دهینری. واته پو.

تار: نهو دهره وه ی که له سهر باری دریزایی بو چنن
به کار دهینری. واته تان.

هممو چنراویک له تارو پوود. یا، تان و پو پیک هاتووه.

واته: دلکم هیه کپیری خوشه ویستی یه، به هوئی نه وه وه یه که
بازاری خوشه ویستی گهرمه، جل و به گیکم چنیوه و دروست
کردووه بو دل، که رایه لی پویه که ی غم و خه فه ته و تانه که یشتی
خوشه ویستی یه.

(30) ده ستنوسی عهره بی که له ژیر ژماره ی (1903) له
کتیبه خانه ی میلی پاریس دایه، نامه یه که پیک له هشت به ش
هاتووه وه کو (کلمات قصاره) له گهل لیکدانه وه یه که دا، له ژیر
ناویشانی (الفتوحات الربانی فی اشارات الهمدانی). له وه
ده چی که ده ستنوسی ناویراو (جانی بیک عزیز) نووسه ری
هه مان لیکدانه وه نووسیینی. لیکدانه وه ی ناویراو له شه ووالی
889 کوچی دا ده ستی کردووه به کتیبه که وه له شه عبانی 890
کوچی (= 1485) زاینی دا ته وای کردووه.

(شرح احوال بابا طاهر - د. جوان مقصود، ص 240 -
241)

به لام له لاپه ره (233) ی هه مان سهرچاوه دا. کومه له
ده ستنوسی عهره بی ژماره (1903) ی کتیبه خانه ی میلی
پاریس، له چوار کتیب پیک هاتووه. دووه میان کتیبی:
(الفتوحات الربانیة فی مزج الاشارات الهمدانیة - تالیف محمد
بن ابراهیم، خطیب وزیر، برگ 74 - م تاروی برگ 100 -
م) ته مه لیکدانه وه یه کی عیرفانی یه له سهر (کلمات قصار بابا
طاهر همدانی) که به بی تکای (شیخ ابو البقاء احمدی) له
شه ووالی (889) کوچی دا ده ستی پی کردووه وه له چواره می
شه عبانی (890) ی کوچی دا ته وای بووه.

دیسان له لاپه ره (58) هه مان سهرچاوه، له ژیر ناویشانی
به ره مه کانی بابا تاهیردا ده لی: کومه له (کلمات قصار) ی بابا به
شیوه یه کی ناسان و ره وان، به زمانی عهره بی دائراوه، مه به ست
له ههر یه کی له م وته کورتانه قوناغیکه له قوناغه کانی
خوایه رستی، وه یا پله یه که له پله کانی صوفیگه ری. ژماره ی تم

(كلمات قصاره) كه به ههله دراوه ته پال (عين القضاة) و تا ئيستا ليكده ره وه كه ي نه ناسراوه له (421) و ته پيك هاتووه وه له كتيبي (الفتوحات الربانية في مزج الاشارات الهمدانية) (322) و ته له (كلمات قصار به شيوه يه كي تيكهل ايك دراوه ته ده).

ئه نجامي ئهم كاره

ئه وه ي كه له م كاره هاتووته ئه نجام له باره ي سه رده م و ژيان و پله و پايه و زمان و چوارينه كانى بابا تاهيرو بايه خ پى دان له لايه ن هه ندى له رۆزلات ناسه كانه وه، ليره دا پيشانى ده دم.

سه رده م ي:

تا ئيستا به لنگه يه كي به هيزمان به ده سه ته وه ني به تا بزاني بابا تاهير، چ سالى له دايك بووه كه ي مردووه.

له سه ره تاي پيشه كي به كه دا ده لى: شاعير نزيكه ي هه شته د (800) ساله، جوانى و ته رو پاراوه يى هونراوه كانى خوى پاراستووه، واته له و كاته وه كه بابا ئه و هونراوانه ي داناوه تا ده گاته ئه مرو نزيكه ي (800) ساليكى ساليكى به سه ردا تى به ريوه.

(رضا قلى خان هدايت) له (تذكرة مجمع الفصحا) دا ده لى: هه ندى كه س ئه ويان به هاوچه رخى سولتانه كانى سه لجووقى داوه ته قه لم راست ني به به لكو له سالى (410) كوچى دا له پيش (عنصرى = عونسورى) و (فردوسى = فيرده وسى) دا كوچى دوايى كردووه. ئه وه ي ئاشكرايه عونسورى تا ده ور به رى 432 كوچى = 1040 ز ژياوه و فيرده وسى له نيوان سالى 90 ز - 1020 ز، ژياوه. هه ره ها (رضا قلى خان) كتيبي (رياض العارفين) دا ده لى: بابا تاهير له سالى (410) كوچى دا مردووه وه به م پى به ناتوانرى كه بابا به هاوچه رخى (عين القضاة همدانى) يا (خواجه نصير طوسى) دا برى ئيمه ده زاني كه (عين القضاة) له سالى 492 كوچى = 1098 ز له هه مه دان دا له دايك بووه له شه وى چوار شه ممه ي حوتى 7 جومادى الآخرة، سالى 525 كوچى = 1131 ز له هه مه دان دا كوژراوه. ديسان له لايه كي تر يشه وه بابا به خواچه رخى (عين القضاة) دانراوه، به لام (خواجه نصير طوسى) له شارى (طوس) له سالى 1201 ز له دايك بووه له سالى 1274 ز له به غدا كوچى دوايى كردووه.

ئه گه ر بابا له سالى (410) ي كوچى دا مردى ئه و هاوچه رخى فيرده وسى به و له پيش عومهرى خه ييام دا بووه كه خه يام له سالى 1123 ز له (نيسابور) مردووه.

ئيه ورد براون، كتيبي (راحة الصدور وآية السرور - تاليف نجم الدين ابو بكر راوندى) داناوه به سه رچاوه به كه ده لى: جيگاي بروايه وه له باره ي بابا وه نووسيويتى و ئهم كتيبه له سالى 599 يا 600 كوچى دا نووسراوه و باسى به به كه گه بشتى بابا و (طغرل = توغرول) ده كا، له ده ورو به رى سالى 447 - 450 كوچى دا، كه به كه مين پاشاي سه لجووقى بووه، ئه مه ئه وه ده گه به نى، كه سه رده مى ناويانگه په يدا كردنى بابا سه ده ي پنجه مى كوچى بووه و له وه ده چى كه له كوئاسى سه ده ي چواره م دا له دايك بوويى. وه به گويزه ي ئه وه ي كه بابا تاهير له دوو به يتى به كه دا ده لى:

(الف قدم كه در الف آمدستم = ئه لف قه دده م كه ده ر ئه لف ئامه ده ستم) له وه ده چى له سالى 1000 ز كه ده كاته 390 يا 391 كوچى له دايك بوويى و هه ره وه ها توغرولى سه لجووقى له سالى 1055 ز - 1058 ز هاتووه بو هه مه دان و به م پى به ده بى ئه و كاته بابا ته ممه نى (55 - 58) سال بوويى.

به لام وه كو (ميرزا مهدي خان كوكب) هه مان دوو به يتى باباي به شيوه يه كي سه ير، به حسابى ئه بجه دى هه لكر دووه و ده لى بابا له سالى 326 كوچى دا له دايك بووه، وه كو له په راويزى ژماره (18) دا پيشانم داوه، ئه مه دووره له راستى به وه.

ژيانى: -

له باره ي ژيانى بابا وه شتيكى ئه و تومان به ده سه ته وه ني به، چونكه بابا ژياون خوشى ئهم جيهانى ئه وه نده به لاره گرنگ نه بووه، ره نديكى بى شوين و لانه بووه، به شان و باهورى هيج پاشاو گه وره به كه دا هه لى نه داوه و له نساو كورى شاعيرانى به ناويانگى سه رده مى خوى دا، خوى نه بر دوته پيشه وه وه له پى به ده ست هينانى پله و پايه ي به رزى نه كردووه و، خواپه رستيكي گوشه گير بووه، وه كو ده گير نه وه، بو ئهم مه به سه زور جار خوى له ئاوه داني دوور خستو ته وه و، وئىل و شه يداى ده شت و ده رو شاخ و دۆله كانى ده ورو پشتى هه مه دان بووه، تا ئهم جيهانى

به جی هیشت ژبانی به هه ژاری و بی سامانی و پرووته له بی ژ
برده سهر، ههر له بهر شه بوو، که ناوی نرا بابا تاهیری
عوربان، چونکه نه بوست بچو و کترین ده سته کتوت و به شتیکی
هه بی له م گیتی یه دا، بیگومان هه همیشه میژویش په رده ی داوه
به سهر گه لی له لایه نه کانی پیاوینکی و مزین و گوره دا.

پله و پایه ی: -

بابا صوفی یه کی گوشه گیر و خوا به رستیکی گوره بووه، به
گوژی به شهوی که له چوارینه یه که دا ده لی: (خوداوه ندا به حقه ی
ههشت و چارت) له وه ده جی که له سهر مه زه به بی دوانگزه
ئیمامی بو بی، هه روه ها زانایه کی به ناویانگه و شاعیریکی
ههست ناسک و مزین بووه.

به لام پله و پایه ی بابا له راده که دا بووه که پاشایه کی خاوه
ده سته لاتی وه کو توغرو لی سه ل جو قی، کاتی که له ده و روبه ری
سالانی 447 - 450 کوچی دا هاتوته هه مه دانوه، زیاره تی
بابای کردووه دهستی ماج کردووه داوای شهوی لی کردووه که
رینگای راستی پیشان بد او ناموزگاری بکا، سهر نه نجام به بابای
وتووه، شهوی که تو ده خر مووی من واده کم. ثم پیاوه مزینه
دوای مردنیشی گوژه که بووه به زیاره تگا و هه زاران که س له زور
لاوه به په روتشه خویان گه یاندوتی و ههر له سده ی شه شه می
کوچی یه وه بورجیکی ههشت گوشه یی له سهر نارامگا که ی
دروست کراوه هه روه ها له ماوه ی سالانی (1967 -
1970) یش دا بینایه کی گوره له سهر گوژی پاکی دروست
کراوه له و کاتوه که ثم جیهانه ی به جی هیشتووه تا ئیستا کومهل
کومهل خه لک دین بو زیاره تی.

تهو ده نگه و باسه ی که له باره ی باباوه وا له سه ز ده می
خه لکی هه مه دان و ناوچه که ی و ده ماو ده به ئیمه گه یشتووه، وه کو
مه سه له ی خوشکه زا ته ستیره ناسه که ی و چوونی بو لای بابا بو
شهوی که شوینی یه کی له ته ستیره کانی بو بدوزینه وه پیش شهوی
که شه قسه بکات و مه به سته که ی به بابا بلتی، بابا ههستی به مه
کردووه بی و تووه شه مه مه به سته که ی تویه، وه ری بگروه
پرو. ، هه روه ها به سه رها ته که ی (عین القضاة) دوای شهوی که
سهر براو بابا به لای دا تی په ری و نووکه پی یه کی له قازی داو

وتی:

پیاوانی خوا بهم جوژه نانوون، ده لین (عین القضاة)
راپه ریه و سه ره بر اوه که ی خوی خستوته بن دهستی و
ههل هاتووه. ئیمه هیچ به لگه به کی زانستیمان به ده سته وه نی به
که راستی ثم جوژه رو داوانه له باره ی باباوه ساغ بکاته وه و
پیمان به لمینی، به لام شه مه شه مان بو درده خات که گوره یی
بابا له راده یه که دا بووه شتی وای لی ده گپرنه وه که له وزه ی
ئاده میزاد به دهره. شه شتیکی زور ئاسایی به که زور جار له ناو
میلله تان دا له پاش تپه ر بوونی روژگاری دوورو دریز کارو
کرده وه ی و گوره پیاوانی خویان ده گپرنه وه که له توانای هیچ
که سیک دا نی به.

زمانی بابا: -

له باره ی شیوه ی زمانی چوارینه کانی باباوه گه لی بیرو پای
جیا جیا و تراوه. (رضا قلی خان هدایت) له (تذکره مجمع
الفصحاء) دا ده لی: بابا چوارینه ی به زمانی کون هه به. ئیتر بی
شهوی روونی بکاته وه که زمانی کون چی به؟ هه روه ها (آتشکده
آذر) ده لی: هونراوه کانی بابا به زمانی (راجی) بووه و راجی واته
(رازی) و له سه رده مه دا خه لکی (ره ی) و (دینه وه ر) قسه بیان
پی کردووه. له سه رنیکی تره وه وه کو (وحید) پیشانی داوه، ده لی
زمانی بابا تاهیر جیاوازه له گه ل زمانی رازی دا:

هه روه ها ده لین له ده ستنووسیک دا چند چوارینه یه کی
کوردی به ناوی باباوه نووسراوه (شاطر بیک محمد) شاعیری به
ناویانگی هه مه دان ده لی شه مه هینی منه و به ناوی باباوه
نووسراوه. دیاره شه مه شه ده گه به نی که بابا و شاطر بیک به یه که
زمان چوارینه بیان نووسیوه بویه شه تیکه لا بوونه رووی داوه و
شه ویش کوردی به.

یان ده لین بابا به شیوه یه که هونراوه ی داناه که له لوری
ده جی، شه ی باشه شه و شیوه یه چی به؟ به لام له راستی دا زور به ی
زوری شه و زانایانه ی که له باره ی شیوه ی چوارینه کانی باباوه
شتیکان نووسی بی دایان به وه دا ناوه که بابا لوپ بووه به شیوه ی
لوپ چوارینه کانی داناه، شه مه ئاشکرایه لای هه مرو شه و
که سانه ی که شاره زایی یه کیان هه بی له هونراوه کانی بابا دا.

یه کنی له و سه چاوه گرنگانهی که له باره میژووی کوردوه نووسراوه شهرنامه کهی ته میر شهرف خانی بهلیسی به، که له سالی (1005) کوچی دا تهواوی کردوه، له باره زمانی کوردی بهوه دهلی بهش بووه بهم چواربه شهوه:

کرمانج، لور، کهلهور، گوران. (شرفنامه - تالیف الامیر شرف خان البدلیسی - الناشره فرج الله ذکی الکردی بیوسته الازهر بمصر ص 23).

وه کو دهگیرنهوه دهلین شهونکی ساردی زستان بابا خوی دهخاته حوزی تهو قوتابخانهی که قوتابی بووه تیایاو که دینه دهروه دهلی: (امسیت کردیا واصبحت عربياً). مه بهستی تهویه که کورد بووه و بیجگه له کوردی هیچ زمانیکی تری نهزانیوه بهلام به هزی تهو خوختنه حوزوهه فیری زمانی عههه بی بووه بووه به زانا له زمانه دا، هه چهنده تهه دوره له راستی بهوه و هیچ کهسی به جوهره نابی بهزانا، بهلام تهه قسهیه له خویهوه نهکراوه به بی هۆ ناوی کوردیش نه تراوه له بابا.

چوارینه کانی: -

بیگومان چوارینه کانی بابا له و ماوه دوورو دریزه دا وه کو تهو زمانه نی به که تهو قسهی پی کردوه و ههروه ها وه کو زمانی ئاسایی ته مپووی ناوچه کهی خوی نی به، تهوهیشی که بوته هزی تهه تهویه که بهشی زوری نووسه ری دهستنووسه کان به گویه ری زهوقی خویان دهستکاریان کردوه و تهو به رهه مه کونهی بابایان نه پاراستوه و تهو وشانهی که لایان سهخت بووه یا واتا کانیان نهزانیوه، وشه ی فارسیان خستته شونیی، تهه میش بوته هزی تهوهی له و هه موو دیوانه چاپکراوانه ی بابا، ئیمه ناتوانین به کیکی وایان به دهست بهینین که وه کو دیوانه بنه ره تی به پاکه کهی خوی بیت.

هه چهنده زور تیکه و بووه به فارسی بهلام هه شیهوه لوری به کهی خوی گوم نه کردوه و وه کو ده بینین له کوتایی زور بهی دیوانه کهی دا فرهه نگوکی بو دروست کراوه واتای گهلی وشه و زاراوه ی لوری تیدا لیکدراوه تهوه، ده بی تهوه بزانیان، ئیمه ناتوانین به هزی تهو دیوانه چاپکراوانه وه تابه تی به کانی شیهوه ی لوری سه ده می بابا یا ته مپووی ناوچه که به ئاسانی

بنووسینه وه و لیکوئینه وه ی زانستی له سه ر بکهین، مه گه ره پاشه روژدا چهنده دستنووسیکی باوه پهی کراوی چوارینه کانی بابامان دهست بکهوی، تا بتوانین به به که وه به رادردیان بکهین و تا راده به کی زور بتوانین بگهینه مه بهست و به دلنایی وه گهلی له چوارینه کانی ساغ بکهینه وه و دیراسه ی له سه ر بکهین، تهو دهستنووسه کونهی که تا ئیستا من ناگام لی بی دهستنووسی ژماره (2546) ی مووزه ی قونیه به، واته تهوه ی وا له سه ر گوری مه ولانا جلال السدینی بهلخی ناسراوه به مه ولانای رومی که میژووی (842) ی کوچی له سه ره.

(شرح احوال و آثار بابا طاهر - بکوشش دکتر جواد مقصود ص 28)

به رهه می تری بابا: -

کومه له (کلمات قصاره) که به شیهوه کی ئاسان و ره وان، به زمانی عههه بی دایناوه، مه بهست له هه ره کی له م وته کورتانه قوناغیکه له قوناغه کانی خوا به رستی، وه یا پله به که له پله کانی صوفیگه ری. ژماره ی تهه وته کورتانه (کلمات قصار) که به هه له دراوته پال (عین القضاة) و تا ئیستا لیکد ره وه که ی ناسراوه له (421) وته پیک هاتوه. وه له کتییی (الفتوحات الربانیة فی مزج الاشارات الهمدانیة) (322) وته له (کلمات قصار) به شیهوه کی تیکه ل لیکد، راوه ته وه.

بابا تاهیر و روژه له اتناسه کان: -

گهلی له روژه له اتناسه کانی وه کو: ژوکوفسکی کلیمن هاوهر، ئیدوه ردبراون، هیرن ئالن، ولچنسکی، له باره ی بابا تاهیره وه شتیان نووسیوه به زمانی تهلمانی، فهرنسی، ئینگلیزی.

کلیمن هاوهری فهرنسی کومه لی له دوو بهیتی به کانی بابا تاهیری چاپ کردوه.

ئیدوه رد هیرن ئالن ئینگلیزی دیوانه که ی وه رگپراوه بو سه ر زمانی ئینگلیزی و چاپی کردوه.

تهلبزابت کورتیس برتس دیوانی بابا تاهیری به هونراوه وه رگپرا بو سه ر ئینگلیزی.